kılavuzumuz bilimsel sosyalizm, silahımız partimizdir

çark başak

türkiye işçi partisi merkez yayın organı

yıl: 2 sayı: 38-39 | 16 eylul 1977 cuma | 300 kuruş

Anti Faşist Birliğin Sağlanmasında

PARTİMİZE GÜVENİYORUZ

Genel Başkan Behice Boran'ın son İl Temsilciler Toplantısı'ndaki kapanış konuşmasının özeti aşağıdadır.

Son bir kapanış konuşması yapmaya niyetlenirken, doğrusu şöyle düşünüyordum: Konu o kadar önemli, son derece önemli ki, toplantı kapanırken yeniden belli başlı noktaları özetlemekte, altını çizmekte fayda vardır. Oysa bu ikinci oturumda konuşan partili arkadaşlarım konu üzerinde öylesine etraflı düşünerek gelmişler, öyle güzel hazırlıklar yapmışlar; konunun ciddiyetini, önemini, kapsamını, içeriğini, benim konuşmamda belirttiklerimin de ötesinde yeni açılardan bakarak, yeni noktalar getirerek öyle saptamışlar ki; doğrusu onları dinledikten sonra, bir an için dedim ki, galiba kapanış konuşmasına lüzum yok.

Ama yine de benim kapanış konuşması yapmam bir alışkanlık oldu galiba, ayrıca ilk etkiden kurtulamadığım için, yani bütün konuşmalar çok tatmin edici olmasına ve örgütün meseleyi bütün ciddiyetiyle anladığını göstermesine rağmen, gene de konunun önemi dolayısıyla son bir defa daha tekrar etmek pahasına da olsa altını çizeyim dedim.

Konu, biliyorsunuz, dünya çapında da önemli. Çünkü emperyalizm aşamasının son evrelerinde tekelci kapitalizm, daha sonra da tekelci devlet kapitalizmi biçimine veya niteliğine bürünmüş olan kapitalizm, artık eski liberal demokratik geleneğini reddetmekte ve doğrudan doğruya her türlü gerici, tutucu, faşist akımlara, eğilimlere, rejimlere açık bulunmaktadır. Onun için de dünyanın bütün kapitalist ülkelerinde, gelişmiş olanlarda, gelişmiş olmayıp geri kalmış olanlarda dahi, anti - faşist güçlerin demokratik birliğini sağlamak işçi sınıfı partilerinin en başta gelen görevlerinden, uğraşlarından biri olmaktadır. Ama Türkiye'de, hele Türkiye'de 5 Haziran seçimlerinden sonra sorun daha da ivedilik kazanmıştır. Çünkü 2. MC koalisyonu kısa sürede derlenip toparlandı ve ilk kuruluşundan, görünürde daha muhkem bir şekilde, yani daha büyük bir sayı ile güvenoyu alarak, daha bir çabukluk, hızlılık, işi ele alma yeteneği göstererek kurulmuş bulundu. Onun için Türkiye'de 1977 yılının yaz aylarında ve sonrasında faşist idare veya faşizan uygulamaların giderek daha da artırılması sorunu MC gündeminin birinci maddesi olarak önümüzde duruyor.

Durumun ne kadar ciddi olduğunun altını çizsem, gene de belki kafi derecede ciddiyetini belirtmiş olmam. Ciddiyet şuradan geliyor: Birincisi —söyledim— 2. MC iktidarı böyle oluştu; ikinci bir neden de bu şekilde örgütlenen ve iktidarı ele geçiren büyük sermaye sınıfı burjuvazi karşısında —biz gerçekçiyiz, bilimsel olmakla övünüyoruz; onun için hoş olmasalar da gerçeklerden kaçmayız, acı da olsa gerçekleri reddetmeyiz, inkar etmeyiz, görmezlikten gelmeyiz— maalesef de olsa, böyle örgütlenmiş, iktidarı ele geçirmiş ve bütün imkanlarıyla, işçi ve emekçi sınıfların demokratik hak ve özgürlüklerine karşı saldırıya geçmiş büyük sermaye sınıfı karşısında işçi ve emekçi kitleler aynı derecede değil, hatta dengeyi tutacak derecede bile güçlü bulunmuyorlar. İşçiler ve emekçiler şüphesiz sayı olarak nüfusun büyük, ezici çoğunluğunu oluşturuyorlar. Ve son hesaplaşmada sayıca üstünlük çok önemlidir. Ama son hesaplaşmada.. O hesaplaşmaya gelmeden evvel, o sayıların, büyük olan sayıların büyük nitel ağırlık kazanmış olması lazım. Sadece sayılar kendi başına büyük bir güç teşkil etmiyor. Eğer sayılar, dağınık sayı rakamını, toplamını ifade ediyorsa, bir yığını ifade ediyorsa büyük bir güç ifade etmiyor; ne zaman sayılar organik bir bütünü ifade ederse, bir aritmetik toplamı değil, bir organik bütünü ifade ederse, işte o zaman sayıca üstünlüğün ağırlığını göstermesi de önemlidir. Ama Türkiye'de bugün işçi sınıfı, onun müttefiki emekçi sınıflar böyle organik bir bütünleşmeye ulaşmış, büyük sermaye karşısında onu alt edecek, en azından onu dengeleyecek güce gelmiş değiller. Bunun için faşizme karşı, emperyalizme karşı demokratik, ilerici, yurtsever, demokrat güçlerin birliği ve dayanışması sorunu, gayet ivedi ve gayet hayati bir sorun olarak önümüzde durmakta.

Dediğim gibi, bütün dünya için önemli, bütün kapitalist ülkeler için önemli, fakat

Türkiye'nin kısaca işaret ettiğim özel şartlarından dolayı Türkiye'de özellikle ivedi, özellikle hayati bir sorun olarak önümüzde durmakta.

Bundan dolayı katiyen karamsarlığa düşmeyiz elbet. Güç bir durumla karşı karşıyayız; çetin bir mücadele vermekle karşı karşıyayız ama, her zaman söylüyorum, sosyalizm uzun soluklu bir mücadeledir; sosyalizm mücadelesi dikensiz gül bahçesinden geçen, düzgün bir asfalt yol gibi değil; çakıllarla, dikenlerle, zorluklarla dolu olan bir yoldur, diyoruz ve bunu bir edebiyat olarak söylemiyoruz, bir gerçeğin benzetmesi olarak söylüyoruz. Tarihin gidişi, akışı bizim yanımızda olduğuna göre ve son çözümlemede belirleyici bir etki oynayacak olan sayısal ağırlık bizde olduğuna göre, doğru bir çizgi izler ve 24 saat partili olmanın bilinciyle canla, başla, canımızı dişimize takarak çalışırsak, kitleleri, işçi sınıfını örgütlemeye çalışırsak bu iş başarılır.

Çok kısa bir gelecekte, yani görünür bir siyasi ufukta bir askeri darbe olasılığının pek büyük olmadığı gözlemimiz doğruysa, —ki doğru olduğuna inanıyorum— o zaman bizim bu örgütlenmeyi başarmak, rayına oturtmak, geliştirmek için bir zaman mesafemiz de var demektir.

Bir birliği, dayanışmayı meydana getirirken, seçtiğimiz yöntem üzerinde biraz durmak isterim. Neden pratikte illerde, hatta ilçeler seviyesinde yerel örgütlerin, yerel ilerici unsurların, demokrat unsurların temasa girip bir birliktelik oluşturmaya gitmelerinden başlamak yöntemini öngörüyoruz da, merkezden bir çağrı yapıp, bir toplantı yapıp arkasından da bir basın toplantısı ve bilmem kaç imzalı bildiri neşredip bu işi başlatmak yoluna gitmiyoruz? Şundan dolayı gitmiyoruz: İkinci yöntem uygulanmaz değil, uygulanır ama bu ikinci yöntem uygulandığı zaman işin ciddi olabilmesi ve ciddi olarak kabul edilebilmesi için biraraya gelen, protokolu veya asgari programı imzalayan, arkasından basın toplantısı yapan, bilmem kaç imzalı bildiri yayınlayan örgütlerin gerçekten bir kitle gücü olmaları lazım; bu örgütlerin gerçekten birleştirilmesi istenen ve gereken işçi ve emekçi sınıfları birleştirmede birer manivela olarak kullanılabilir, hiç değilse ilerde kullanılabilmesi muhtemel ve mümkün olan örgütler olması lazım gelir. Bu olmadığı zaman böyle gösterişli toplantılar, çağrılar platformlar ve bildiriler nihayet bir gösteri olmaktan öteye geçmez. Gazetelerin manşetlerinde ilk çıktığı zaman belki gözalıcı ama arkası, ardı gelmeyen, gerçekten bir toplumsal hareket olarak ortada somut birşey göstermeyen, bırakmayan, geliştirmeyen bir davranış olmaktan öteye geçmez. Ve maalesef böyle bir dönemi Türkiye geçmişte yaşadı. Onun için de demokratik güçlerin emperyalizme ve faşizme karşı birleşik hareketi, dayanışması sorunu konusu biraz yozlaştı, en azından biraz yozlaştı.

1970 öncesi demin belirlediğim, demin tanımladığım ve eleştirdiğim biçimde güçbirliği ve dayanışma yollarına gidilmeye çalışıldı. Hatırlarsınız Dev - Güç diye bir örgütlenmeye gidildi. Bu örgütlenmeye, sayısını bilmiyorum ama, bir hayli uzun listeler teşkil eden sayıda dernekler katıldı. Bunlar Ankara'da birkaç tane, belki başka şehirlerde de, şimdi hatırlamıyorum, mitingler yaptılar, nutuklar çektiler. Bu mitinglerde, bakıyordunuz, ancak mitingten mitinge adı duyulan, ama başka zaman varlığından haberdar olunmayan, çünkü bir iş yapmayan derneklerin pankartları, flamaları oluyordu. Ve ondan sonra bildiriler yayınlanıyor, bunların altında da bir sürü derneğin adları bulunuyordu. Fakat ancak mitingten mitinge, flamalar ve pankartlarla toplantıya katılan ve bildirilerin altına çok sözlü uzun dernek isimleri yazan bu derneklerin fiiliyatta bir varlıkları yoktu. Bunlar tabela dernekleriydi, hiç bir gerçek toplumsal gücü, kitleyi temsil etmiyorlardı. Bu şekilde yozlaştırdılar hareketi. Büyük isimler, büyük bildiriler, mitingler, ama gerçekten demokratik güçlerin emperyalizme ve faşizme karşı etkin, elle tutulur, ağırlığı olan bir hareketi ortada yok.

Bundan kaçmak istiyoruz. Bir defa bunu yapmaya hakkımız yok. Bu kadar ciddi bir meseleyi böyle yozlaştırmaya, böyle hafife almaya ve böyle hafife alınmasına sebep olmaya hakkımız yok. İkincisi, şundan dolayı yapmayız: Biz işçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi olmak iddiasındayız ve bu iddiayı lafla yapmıyoruz; bunu içtenlikle benimsiyoruz. İşçi sınıfımızın bilimsel partisi olma gereklerini bütün imkanlarımızı kullanarak, gücümüzün yettiğince yerine getirmeye çalışıyoruz. Biz Türkiye işçi sınıfının bilimsel partisi olmanın mesuliyetini, ciddiyetini üzerimizde taşıyoruz. Biz ciddi bir partiyiz ve ciddi olmak zorundayız. Çünkü işçi sınıfının partisi olmak gibi büyük bir onuru, büyük bir şerefi omuzlarımızda taşıyoruz. Ciddi bir parti olarak da böyle gösterişli paravanalar olmaktan öteye gitmeyen veya gösterişli, parıltılı ama içinin canlı varlığı, yok olmuş bir kabuk olmaktan öteye gitmeyen sözde cepheler, birlikler kurmaya kalkmayız.

Bundan dolayıdır ki, geçmişte yapılan bu hatayı tekrarlamamak, onun kötü izlenimlerini tasfiye etmek içindir, diyoruz ki, fiilen ilçe, il (bilhassa il seviyesinde) somut hedeflere yönelik, somut eylemlerle bu işe başlayalım. Esasen buna, başlanmış ta bulunuyor. Burada bugün bunun üç tane misalini gördük. Dün gece Kartal'da, MESS grevi işçileri yararına Partimizin ve CHP teşkilatının, TÖB - DER'in ve diğer bazı demokratik unsurların katılmasıyla çok başarılı bir toplantı yapılmış. Karadeniz Ereğlisi'nde yapılanları delege arkadaşımızın ağzından dinlediniz; Samsun'da yapılanları Samsun il temsilcisi arkadaşımızdan dinlediniz ve bunlar gibi daha bizim bilmediğimiz yerlerde de bu biçim temaslar, biraraya gelmeler oluşmaktadır, yapılmaktadır. Yücel arkadaşımız Ankara'da ve İstanbul'da demokratik kitle örgütlerinin merkez ve şubeleri seviyesinde yapılan temaslardan söz etti. Yani böyle bir hareket şartların zorlamasıyla kendiliğinden başlamış oluyor. Bir daha parantez içinde söyleyeyim, hani bilimsel sosyalizmde meşhur bir söz vardır, «problemler çözümleriyle beraber belirir veya problemler çözümlerini de beraberinde getirir.» denir. Eğer toplumda bir problem belirmişse, mutlaka o problemin çözülmesi olanağı da belirmiştir, denir. İşte demek ki, bu biraraya gelmek, dayanışmak, güçbirliği etmek o kadar hayati, gerçeğin kendisinden fışkıran bir gereklilik ki, örneklerini duyduğumuz çeşitli yerlerde ve daha bilmediğimiz birçok yerde yerel örgütler bir araya gelerek, birlikte ne yapabiliriz, güçlerimizi nasıl bir araya getirebiliriz, sualiyle karşılaşıp bunun çözüm yollarını arıyorlar.

Bu noktada belki hemen akla gelebilecek bir itirazı cevaplamak isterim: Belki şöyle düşünülebilir. Böyle orada burada kendiliğinden başlamış olan yerel hareketlerle bu işi başlatmaya gitmek, bilimsel sosyalist yöntemlerden sapmak, amprik ve pragmatist bir yöntemi kullanmaya gitmek olmaz mı, diye sorulabilir ve ilk bakışta böyle bir sual haklı da olabilir. Ama bizim niçin böyle başlamaya ve bir müddet böyle bir yöntemi geliştirmeye çalışacağımızın gerekçelerini az önce verdim. Bu Türkiye'deki somut şartlardan doğan bir zorunluluk olmaktadır. Ve bir zaman süresince yerel örgütler arasında başlayan bu hareketleri geliştirerek, başlamamış olan yerlerde başlatarak bir yere kadar çalışmalar geliştirilir; ondan sonra, o beraber çalışma içinde, pratik içinde, mutabakatlar, anlaşmalar oluşur ve bir noktasında da bu kağıda dökülerek ortak bir platform, bir program haline gelir. Bunu hiç bir zaman öyle amprist, pragmatik bir zihniyetle söylemiyoruz. Söylemeyişimizin kanıtı bugünkü toplantıdır; söyleyemeyişimizin kanıtı yönetim kurulumuzun yayınlamış olduğu broşürdür. Nihayet amprik ve pragmatist bir görüşle ele almadığımızın son kanıtı müsaadenizle benim yaptığım konuşmadır. (Genel Başkan Boran Çark Başak'ın geçen sayısında yayınlanan açış konuşmasına atıfta bulunmaktadır) O konuşmada bütün bu demokratik ve anti - emperyalist güçlerin birliğinin kalın, temel çerçeveleri çizilmiştir. Temel ölçüler konmuş, sorunlar belirtilmiştir. Yani görülüyor ki, biz kafamızda hiç bir kılavuz fikir olmadan, hiç bir bakış açısı olmadan ne yapacağımızı bilemediğimiz için, bırakalım kendiliğinden hareket başlasın da ne olacak görelim düşüncesiyle bir çalışma içine girmiyoruz. Kafamızda gayet berrak ve sağlam kılavuz fikirler var. Sorunun ve hareketin çerçevesinin genel çizgileri ve ayırıcı nitelikleri gayet açık seçik saptanmış bulunuyor. Ve biz aslında başlamış olan bu hareketleri, yerel hareketleri de kendi haline bırakmış değiliz. Daha merkezimiz böyle bir karar alıp bu kararını teşkilatına resmen bildirmeden önce, bütün bu anlatılan yerel işbirliği, güçbirliği olaylarında partililerin hepsinin yönlendirici rolü vardır. Ve TİP'in yönlendirici rolü olmaması kaçınılmazdır. Biz böyle, yönlendirmekte ısrar etmesek de, ister istemez yönlendirmiş olacağız; çünkü biz Parti olarak bu anti - faşist, anti - emperyalist mücadelenin belkemiği, temel gücü, itici öncü gücü olan işçi sınıfının partisiyiz. Onun adına, gücümüz ondan kaynaklanarak ve bütün enerjimizi onun davasına, işçi sınıfının ve işçi sınıfıyla beraber bütün ezilen, sömürülen kitlelerin kurtuluşu davasına adayarak bu işin içindeyiz. İşçi sınıfı ise, sabahleyin kısaca belirtmeye çalıştığım üzere, anti - emperyalist ve anti - faşist mücadelenin biricik temel, tutarlı, ısrarlı gücüdür. Bu demokratik ve anti - emperyalist birlik hareketine giren diğer bütün örgütler şu veya bu noktada, şu veya bu ölçüde kaypaklık yapabilirler, yapacaklardır. Tutarsızlıklara düşebilirler, hatta baştan tutarsız olurlar; ama işçi sınıfının partisi, hayır. O, her an, her zaman tutarlı, sistemli, sebatlı, işin ardını takip eden güçtür ve böyle olduğu için de, hiç bir özel niyeti olmasa bile bu vasıflarından dolayı hareketi yönlendirici olur. Zaten daha önceki yazılarımızda ve konuşmalarımızda belirt-

•Devamı 19. sayfada•

Asıl Dayanağımız, Güvencemiz Örgütümüzdür

(Genel Sekreter Nihat Sargın'ın son İl Temsilcileri Toplantısı'nda yaptığı konuşmanın özeti aşağıdadır.)

Genel Sekreter Sargın, konuşmasına: kısa süre önce İl Temsilcileri Toplantısı yapılmış olmasına karşın yeniden biraraya gelmenin nedeni olarak, «Anti - faşist mücadele ve Partimiz» konusunda İl temsilcileri olan arkadaşlara Merkez Yönetim Kurulu'nun görüşlerini aktarmak ve bu konuda ilk yapılacak işleri görüşmek olduğunu bildirerek başladı.

«Hem konunun toplantıda görüşülmesi sırasında sürati sağlamak ve hem de konunun somuta indirgendiği, pratik uygulama alanına sokulduğu sırada karşılaşılabilecek ortak sorunlar üzerinde Merkez Yönetim Kurulu'nda öngörülen çözüm yollarını belirterek arkadaşlarımıza yardımcı olmak üzere kısaca birkaç nokta üzerinde durmak istiyorum» diyen Genel Sekreter Sargın, Partimizin önünde duran bu güncel ivedi göreve ilişkin olarak daha 1975'te «Demokrasi Bildirgesi» ile somut hedeflerin ortaya atıldığını, bunu 1. Büyük Kongre Kararlarının izlediğini hatırlatarak, «1. Büyük Kongre kararları bu doğrultuda hem somut öneriler getirmekte, hem de örgütümüze, burada toplanmış bulunan biz örgüt yöneticilerine bunların yerine getirilmesi için görev yüklemekteydi. Bu açılım, kongreden bu yana gelişen sürecin devamı, bu görevin yerine getirilişi, somut pratiğe uygulanışı olarak görmek, değerlendirmek gerekir.» diyerek, kısaca anti - faşist eylemin örgütlenmesi sorunu üstünde durmuş, örgütlerin temsilini esas alan anti - faşist örgütlenmenin geliştirilmesinin önemi ve böyle bir örgütlenmenin yasal dayanaklarına işaret ederek konuşmasını şöyle sürdürmüştür:

«Arkadaşlar; böyle geniş bir yelpaze içinde, ilerici, demokrat ve yurtseverlerden bilimsel sosyalistlere kadar uzanan değişik görüş ve akımları ve bunların temsilcisi olduğu kitleleri kapsayan, yani işçi, emekçi sınıflar ve hatta Genel Başkanımızın ayrıca üzerinde durduğu gibi, büyük burjuvazinin tekelci kesiminin dışında kalan ve onunla çelişki içinde bulunan kesimlere kadar uzanan geniş bir yelpaze içinde bir anti - faşist, anti - emperyalist güç ve eylem birliğini oluşturma sırasında karşımızda duran en önemli sorun bu kitlelerin örgütsüzlüğüdür. Bunların örgütlenmesi gerek; örgütlü olarak mücadeleye katılmaları gerek. Demokrasi bildirgemizde buna özellikle işaret edilmişti. Bu kitlelerin örgütlü mücadeleye katılmaları için bir manivela, bir kaldıraç görevi yapan değişik örgütler var; ilerici demokrat partiden tutun, bilimsel sosyalist parti olan Partimize kadar siyasi partiler var. Siyasi partilerin dışında sendikalar, odalar var. TÜM-DER, TÜTED, TÖB-DER.. gibi sendika olması gereken, ama yasal bakımdan şu anda sendikalaşamayan demokratik kitle örgütleri var. Bunlara, gençlik kesimlerini örgütlemeye çalışan kuruluşları, Halkevleri gibi çeşitli adlar altında çalışan ve topluca kitle örgütleri olarak nitelediğimiz örgütleri de katabiliriz.

«Yasalar, siyasi partilerle derneklerin birlikte çalışmasına engel olmak için kısıtlamalar getirmiştir. Ancak bu da aşılabilir. Yürürlükte olan yasalar, geçici olmak kaydıyla bir takım eylemler için «komite» ler kurulmasına elvermektedir. Hep bildiğiniz üzere, Partimizin düzenlediği toplantılarda bile, çok defa emniyet, yönetim kurulundan başka bir «Tertip Komitesi» arar o toplantı için. Değişik örgüt yöneticileri birlikte bir miting, kapalı salon toplantısı vb. düzenlemek için temsilcileri eliyle biraraya gelebilirler. Ve o temsilciler o eylemle sınırlı olmak kaydıyla geçici bir komite oluştururlar. Buna yasalar elveriyor. Ama bunların devamlılığına, sürekliliğine elvermiyor. Oysa başka ülkelerde genellikle böyle oluyor. Değişik örgüt temsilcileri bir arada komiteler teşkil ediyorlar. Bu komiteler eylemlerini zamanla sınırlı olmayan bir biçimde yürütüyorlar. Bizde ise buna olanak yok. Bu gibi girişimler yasal dayanaktan mahrum. Ama bu da aşılabilir. Bugüne kadar uygulanmayan yasal dayanaklar bulunabilir ve geliştirilebilir» diyen Genel Sekreter Sargın, bu konuda geliştirilebilecek örgütlenmeleri, halen yapılan çeşitli uygulamalardan da örnekler vererek anlattı.

Böyle bir örgütlenme içinde işlerin başlangıçta çok ağır yürüyebileceğini, çünkü çeşitli deneylerde görüldüğü gibi kelimeler üzerinde dahi tartışmalar yapıldığını, ortak noktaların bulunarak geliştirilmesinin zaman aldığını, ancak kalıcı adımların böyle atılabileceğini belirten Genel Sekreter Sargın, böyle bir örgütlenmede oy birliğinin esas alınabileceğini, böylece nicel gücünü göz önüne alarak kenarda kalabileceğini düşünen örgütlerin de kendilerini güvencede hissedeceklerini söyledi.

Nihat Sargın konuşmasını daha sonra şöyle sürdürdü:

«Gerçekten bu işin içinde içtenlikle yer almak isteyenlerle şu veya bu nedenle sadece karşı çıkmayı kendilerine ilke edinmiş olanlar zamanla ortaya çıkar. Her şeye karşı çıkmayı marifet sayanlar adım adım kendi - kendilerini bu hareketten dışlar ve kitle tabanını yitirir. Onun için başlangıçta aceleciliğe, çok çabuk ve çok kesin sonuç almak üzere harekete geçmeye gerek yoktur. Genel Başkanımızın belirttiği gibi bu uzun soluklu, uzun vadeli, bir mücadeledir. Adım adım belirli bir yöne doğru, her gün biraz daha mesafe katederek mücadeleyi sürdürmek zorundayız.

«Diğer yandan örgütlenme biçimi ne olursa olsun, gene sabahki oturumda çok haklı olarak işaret edildiği üzere, önemli olan, asıl olan, kitlelerin hareketliliğidir, birlikte mücadeleye katılmasıdır. Çeşitli tartışmalarda çoğu kez bu nokta gözden kaçırılmaktadır. Oysa tabanda, yerel birimlerde, illerde, ilçelerde, kitleyle daha yakın temas içinde olanların bu şekilde bir araya gelerek kuracakları belki, önce geçici ama sonra sürekliliği olacak olan örgütlenme biçimleri onları kitleyle yakın temas içinde olmaları nedeniyle hem somuta bağlayacak, hem de asıl özlenen, istenen şeyi gerçekleştirmekte daha süratli, kısa sürede netice alır duruma sokacaktır. Bu nedenle Merkez Yönetim Kurulu'nda böyle bir çalışma biçimi daha yararlı görülmüştür.

«Hareketi daha başlangıçta somuta indirgemek düşüncesinden kaynaklanan bu biçim örgütlenmenin bir örneğini dün akşam İstanbul'da arkadaşlarımız yaşadılar. Tam olarak anti - faşist, anti - emperyalist güç birliği olarak mütalea edilmese bile, onun içinde bir parça olan, MESS'e karşı grevde bulunan maden işçilerine yardım için TİP Kartal ilçesi yöneticileri, CHP yöneticileri, TÖB-DER yöneticileri biraraya gelerek bir yardım gecesi düzenlediler. Ve büyük başarı kazandılar. Elden gelen gayret gösterildi. Bütün kesimlerce içtenlikle davranıldı. Sanıyorum ki amaca ulaşıldı. Bu geçici bir örgütlenme biçimi, geçici bir çalışmaydı, ama insanları, onların temsilcisi olduğu örgütleri birbirine yaklaştırıcı bir çalışmaydı. Başka yerlerde de faşizmi, oradaki faşist eylemleri, hepimizin birinci derecede sorunu haline gelen pahalılığı, zamları protesto etmek üzere kapalı salon toplantıları vb. için böyle muhtelif örgütler, kitle örgütleri, parti yöneticileri biraraya gelebilirler. Böyle bir toplantıyı birlikte organize edebilirler. Bu türlü bir başlangıç daha sonrası için bir ilk adım niteliğine büründürülebilir.

«Bu tür bir örgütlenmede kimlerin yer alıp alamayacağı çok büyük önem ve ağırlık taşımaktadır. Kendine hangi adı verirse versin, istediği kadar anti - emperyalist anti - faşist olduğunu iddia ederse etsin, kişilerin ve örgütlerin öznel iddialarına değil, nesnel ölçütlere bakılır. Dünya sosyalist sistemine ve Türkiye işçi sınıfı hareketine düşman ve saldırgan tavrı yayınlarında, eylemlerinde kendini açıkça gösteren ve böylece nesnel olarak emperyalizm ve faşizmle —kendi iddiaları ne olursa olsun— aynı çizgiye düşen maocularla; kitlesel örgütlü mücadele yerine, bireysel terörizmi çalışmalarının esası olarak ortaya koyanların, bu türlü maceracıların böyle bir hareket içinde, işbirliği içinde hiç bir şekilde ye-

ri olamaz. Başta da söylediğim gibi bunların dışında böyle bir eylem için çok geniş bir yelpaze öngörülmüştür.

•Arkadaşlar, burada önemle vurgulanacak nokta CHP'nin durumudur. İlerici, demokrat siyasal bir parti olarak CHP'nin, işçi, emekçi kesimleri içinde geniş bir desteğe sahip olan CHP'nin bu hareketin içinde yer alabilmesi için elden gelenin yapılması gerekir. Bu, bizim Büyük Kongre'mizin de kararıydı —hatırlayacaksınız— ve gerekli girişimlerde bulunulmuştu. Ama bilindiği üzere o zaman bir netice alamadık. MC'nin yeniden kurulmasından sonra da öyle görünmektedir ki, CHP merkez yöneticileri böyle bir hareket içinde yer almaya bugün için de en azından kararlı ve hazırlıklı değillerdir. Tersine cepheleşmenin —aslında cephe çoktan oluşmuş da— ona karşı mücadele durumunda olanların bir araya gelip birlikte hareketinin —ki asıl güç ondadır, gücün kaynağı ondadır— sonucu, toplumun kamplara bölüneceği düşüncesiyle bundan uzak durmak istediklerini muhtelif yazılarında belirtmişlerdir. Bu bakımdan en azından bugün için bu konuda kararlı olmadıkları görülmektedir.

•Ama arkadaşlar, Merkez yöneticilerinin bu görüş ve düşüncede olması CHP tabanının, özellikle CHP'ye oy veren geniş kesimin bütünüyle böyle olması demek değildir. Çeşitli il ve ilçelerde çok daha somut olayların içinde olan, sıcak olarak olayları yaşayan insanlar, yaşadıkları, acısını duydukları faşist gelişmeye karşı birlikte bir çare bulmak için böyle bir eyleme çok daha yatkındırlar. Başlangıçta en azından tek tek insanlar çıkabilir ve nihayet böyle birleşik bir hareket, CHP merkez yöneticilerini de olumlu bir tavır alma durumuna sokabilir. Ama biz ısrarla içtenlikli olarak CHP'nin de bu iş içinde mutlaka yer alması gerektiğini vurgulamaktan, onun için uğraş vermekten geri kalmayacağız.

•Diğer sol partilere gelince, doğrusunu isterseniz örgütsel olarak diğerlerini biraz daha aşmış olan TSİP'in dışında, diğerlerinin bir iki ili geçen örgütsel ağırlıkları dahi yoktur. Bu bakımdan harekete getirecekleri katkıdan çok —hele varlık nedenlerinin esasını, geçmişte ve bugün Türkiye İşçi Partisine tepki teşkil ettiğine göre— çalışmaları daha zorlaştırıcı, zaman bakımından daha geciktirici, hatta engelleyici rol dahi oynamaları mümkündür. Ama arkadaşlar; bütün bu olumsuz faktörlere karşın olabildiğince en küçük bir birim, bir örgüt birimi veya tek bir kişiyi bile hareketin içine alabilmek ve onun katkısından yararlanabilmek isteriz. Geçici ve daha sonra daimi örgütlenme çalışmaları içinde ilk başvuracağımız kimseler olmamak kaydıyla. Biz içtenlikli davranıyoruz. Bu geniş yelpaze içinde olabilecek bütün kişi ve örgütlerin —ki esasını örgütler teşkil etmektedir— bir araya gelmesinden yanayız; ama, bütün eylemlerin esasını dar grupçuluk çıkarları teşkil eden ve bu harekete de öyle bakanlar olursa, —ki olacaktır, muhtemeldir— onlar kendi kendilerini hareketin dışına iteceklerdir.

•Arkadaşlar, gene böyle bir girişimimizde karşımıza çıkacak sorunlardan biri de şu olacaktır: Genel Başkanımızın belirttiği üzere, son zamanlarda bu güç ve eylem birliği lâfı çok fazla ediliyor, hele MC yeniden iktidara geçtikten sonra. Demokratik kitle örgütlerinin, özellikle genel merkezleri ve İstanbul, Ankara, Bursa, İzmir gibi büyük iller düzeyinde birlikte toplantılar düzenleniyor. Birlikte yapılabilecek eylemlerin yolları araştırılıyor, esasları saptanmaya çalışılıyor. Diğer yandan bildiğiniz üzere bir de DİSK başkanının ortaya attığı bir UDC çağrısı var. DİSK'in organı Politika gazetesi, herkesi UDC'ye katılmış gösterdi, yani anti - faşist güç birliğinden yanayım diyen herkesi UDC içinde gösterme gayreti içinde oldu. Fakat UDC konusunda somut hiç bir adım atılmadı.

•Ama, ister böyle sadece bir isim olarak kalan bir çağrı olsun, ister kitle örgütlerinin daha somut olarak bir araya gelip gereksinimlere cevap verecek bir takım ortak noktalar saptamayla işe başlayıp bazı eylem biçimleri düşünmeye kadar vardırmaları olsun, Partimizin bu çalışması, bunların karşısında ne durumdadır? Bunlardan büsbütün ayrı bir şey midir, diye bir soru akla gelebilir ve zannederim bu soru karşımıza çıkacaktır.

•Arkadaşlar UDC çağrısı Halil Tunç'un genel grev çağrısı ile birlikte ortaya atıldı fakat o tür bir çıkışa bağlanırsa bunun politik sonucu ancak bir AP - CHP koalisyonu olurdu; onun dışında da somut birşey ortaya atılmadı. Diğerleri de o çağrılarda işbirliği önerilerini yineliyorlar, ama hiç değilse şimdilik en üst düzeyde, genel ve soyut çağrılar olarak. Bu bakımdan bizim girişimimiz somut hedeflere ve eylemlere yönelik, somut örgütlenmelerle, pratikte işbirliğini ve dayanışmayı oluşturmak şeklinde ortaya çıktığına göre, bu durumda Partimizin girişimi, bugüne kadar yapılan çağrı ve çalışmaları dışlamak değil, tersine onları da içererek, daha ileri düzeye, somutlaşmaya doğru götüren ve böylece onları aşan bir durum göstermektedir. Bu açık duruma karşın, bugüne kadar belirtilen çağrıları ileri sürenlerin, bu girişimimizi nasıl karşılayacağını ve ne gibi tepkiler ortaya koyacaklarını bugünden bilmemize olanak yoktur.

•Ancak biz, başta da belirttiğim üzere içtenlikli davranışımızı ve çalışmalarımızı sürdüreceğiz, bunda kararlıyız. Her fırsatta içtenliğimizi ortaya koymaktan çekinmeyeceğiz ve dediğim üzere soruna «kendi patentleri içinde olursa olur, başka türlüsü olmaz, ancak bu iş böylece yürür» diyen, dar grupçu hesaplarla hareket edenler çıkarsa, onlar kendilerini dışlayacaklardır.

•Arkadaşlar; böyle bir güçbirliği somut hedefler olarak neleri öngörebilir, sorusuna da Genel Başkanımız açıklıkla cevap verdi. Genel hedefleri ortaya koydu. Ama bunu daha da somutlaştıran, 1975'teki Demokrasi Bildirgemiz ve daha sonraki Büyük Kongre kararlarımızdır. Ve Büyük Kongre kararlarımızın, öyle sanıyorum ki, bu geniş yelpaze içinde yer alacak kuruluşların hiçbirince ortak olunmayacak hemen hiç bir yanı yoktur. Gene de bunları karşılıklı görüşüp tartışarak, ortak noktalar bulup o noktalar üzerinde çalışarak ve somut pratikte uygulamaya geçerek adım adım geliştireceğiz, ilerleteceğiz. Genel Başkanımızın dediği gibi, asıl ortak platform ondan sonra ortaya çıkacaktır.

•Böyle bir çalışma ne gibi biçimlerde yapılabilir? Hep bildiğimiz üzere bütün demokratik hakların kullanılması söz konusu. Yani toplantı, kapalı salon toplantısı, mitingler, gösteri yürüyüşleri, bildiri yayınlama, imza toplama gibi bütün demokratik hakların kullanılması söz konusudur.

•Arkadaşlar; Partimizin seçim öncesi ortaya koyduğu görüşler, söyledikleri birer birer doğrulanıyor. Ve böylece seçim sırasında Partimizi çemberlemek için gösterilen uğraş ve bunun sonucu ortaya çıkan durum, o hava yavaş yavaş dağılmaya yüz tutuyor. Gerek kitleler, gerek onları şu veya bu anlamda temsil eden kuruluşlar olarak örgütler, onların yöneticileri daha açık olarak, daha dikkatlice Partimizin çalışmalarını izliyor ve ne yapacağına bakıyor. Bu olumlu bir yaklaşım.

•Seçim sonuçları aldığımız sonuçtan çok daha ilerde olsaydı, bu girişimimiz ne olacaktı? Ve bugün somut durum sözleri birer birer doğrulanan, politikasının doğruluğu adım adım herkesce görülen, anlaşılan Parti olarak seçim öncesinden daha elverişlidir. Önümüzde, mahalli seçimler var. Böylece geliştirebileceğimiz anti - faşist güç ve eylem birliği hareketinin bir devamı olarak bu mahalli seçimler kullanılabilir. Ve mahalli seçimlerde Partimizin seçim kampanyası bu temel üzerine de oturtulabilir. Bugün hemen herkesçe zorunluluk olarak belirlenen bu güç ve işbirliğinin gerçekleşmesinde, gerek pratikteki uygulamaları ve çalışmalarıyla, gerek aşağıdan başlayarak, ama adım adım ilerleyerek fiili neticeler ortaya koymasıyla Partimizin bu girişimleri, kitlelerin bize yönelmesini daha da geliştirebilir; Partimizin kitleler üzerinde etkinliğini daha artırabilir. Ama biz başta da belirttiğim üzere, her fırsattan yararlanarak bu hareketin, Partimizin doğrudan kendi görüşlerinin, ideolojisinin propagandası için bir alan olmadığını, bu güç ve işbirliği içinde ortak olunan, hepimizin birleştiği noktalar üzerinde birlikte çalışma arzusunda olduğumuz konusundaki içtenliğimizi her fırsatta belirtmekten geri kalmayacağız. Bununla birlikte, bu kadar geniş bir yelpaze içinde ve en azından yanlışlıklarını bildiğimiz eğilimlerin ve temsilcilerinin arasında, politik esnekliğimize rağmen, ideolojik titizliğimizi de elden bırakmayacağız ideolojik mücadelemizi daha da yoğunlaştıracağız; bu da bizim görevimiz. Böyle geniş bir yelpaze içinde bu içtenlikli davranışımızla birlikte, Parti olarak ön plana çıkmamız, kendi görüş ve düşüncelerimizi giderek daha geniş kitlelere kabul ettirmemiz, bu konuda önceden ısrarla bunları savunarak değil, ortak noktalarda birleşilerek birlikte yürütülecek hareketin içinde, gerçekten en özverili, en disiplinli, en dinamik, en yiğit, en örgütlü kadromuzla yer alacağımız için bir süreç içinde mümkün olabilecektir. Ve her zaman olduğu gibi bizim asıl dayanağımız, güvencemiz, silahımız partili arkadaşlarımız ve onlarla oluşan örgütümüzdür.

Anti faşist Mücadele ve Partimiz

Çark Başak'ın geçen sayısında «Anti - faşist mücadele ve Partimiz» gündem maddesiyle çalışmalarını yürüten son İl Temsilcileri Toplantısı hakkında kısa bilgi verilmiş. Genel Başkanımızın yaptığı toplantının açış konuşması da yayınlanmış bulunuyordu.

Öğleden sonraki oturumda ilk olarak söz alan Genel Sekreter Sargın'ın konuşmasının özeti ile Genel Başkan Behice Boran'ın kapanış konuşmasının özeti diğer sütunlarımızdadır.

Toplantıda sunulan rapor ve yapılan konuşmaların bir bölümü sayfalarımızın elverdiği ölçüde aşağıda yer almaktadır.

Partimizin Önündeki Görevler

Faşizm ülkemiz emekçilerinin başına bir kara yılan gibi çökebilir. Çökmesini beklemek sosyalistlik, yurtseverlik değildir. Faşizm gelmeden durumu tahlil edip, geçit vermemek gerekir.

Bugün Türkiye'de faşizme karşı mücadelenin ve demokrasi cephesinin itici ve örgütleyici gücü Partimiz olmalıdır. Diğer ülke sosyalist partilerinin olduğu gibi Partimiz de faşizme karşı demokrasi cephesini mutlaka kurmalıdır. Bunun başlangıcını, bir ölçüde de zeminini yaratmış durumdayız. 1. Büyük kongreden sonra genel başkanımızın kongre kararını maddi hayata geçirmesiyle C.H.P. lideriyle görüşmesi bu cephenin kurulmasında önemli bir adımdır. Ama yeterli değildir.

Sosyal demokratların kaypaklığı, ikili niteliği çok önemlidir. Bu, göz önüne alınarak yüksek zirve görüşmelerinin yanısıra Partimiz tüm Türkiye ölçüsünde anti - faşist mücadeleyi başlatmalı, örgütlenme derecesini arttırmalı, örgütlü güç olduğunu ispatlamalıdır. İlerici demokratlarla ilişkiler kurulmalı, demokratik örgütlerin desteği sağlanıp görkemli anti - faşist mücadelenin çığırını açmalı «Politik istekler çerçevesinde politik gösteriler örgütlenmeli, afişleme, bildiri ve diğer olanakları zorlıyarak diğer güçleri yanına almalıdır. Bu durum karşısında sosyal demokratların tabanı zorlanmalı, anti - faşist mücadeleye çekilmelidir.

Demokrasi cephesinin ortak platformu Partimizin uzak görüşlülüğü neticesi ta 1975'te yayınlanan «Demokrasi Bildirgesi»nde somutlanmıştır. Ve 1. Büyük Kongre ile belgelenmiştir. Bu görüşler etrafında tüm ilerici, demokrat ve yurtseverlerin birliği sağlanmalıdır. Bunun için girişimlerde bulunulmalı, ortak hedefler saptanmalı ve demokrasi cephesi mutlaka oluşturulmalıdır.

Parti olarak unutmamamız gereken diğer bir olgu bu cephenin kurulması çalışmaları sırasında faşist güçlerin boş durmayacağıdır; onların da planları ve saldırıları olacaktır. Bunlar boşa çıkartılmalı, faşizmin saldırısına ve açık faşizme dönüşmesine karşı kitleler uyanık tutulmalı, savunma yöntemleri cephe olarak ve parti olarak ihmal edilmemelidir. Dünyada bu ihmaller yüzünden acı deneyler yaşanmıştır. Bu deneyler bize ders olmalıdır.

Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi 2. M.C. ile sınırlı bir mücadele değildir. Bu mücadele, tüm faşist odaklar ile ekonomik kaynakları kurutulana kadar süren mücadeledir. Bu mücadelede Partimize önemli görevler düşmektedir. Hem kısa vadeli ivedi görev olan demokrasi cephesinin kurulması, hem de sosyalist mücadele için örgütlülüğün arttırılması, kitle desteğinin kazanılması açısından Partimizi önemli görevler beklemektedir.

Partimizin Türkiye çerçevesinde denenmiş, sınanmış kadrolarıyla bu mücadeleyi başaracağına inancımız tamdır. İl örgütü olarak bu görevler uğruna geceli gündüzlü çalışmaya hazırız. Bu mücadeleyi mutlaka kazanacağız.

FAŞİZME GEÇİT YOK
ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜÇ YENİLMEZ
YAŞASIN SOSYALİZM
YAŞASIN PARTİMİZ

— Amasya İl Yönetim Kurulu'nun raporundan

çalışma ekipleri, parti yapısının temel taşlarıdır.

Anti - Demokratik Uygulamalar ve Yasal Haklarımız

Umur Coşkun — Arkadaşlar, etkin bir anti - faşist mücadele verebilmek için en başta demokratik hakların sonuna kadar kullanılması için mücadele etmek, demokratik hakları savunmak ve bunları geliştirmek için mücadele etmek gerekir. Konumuzla ilgili bir boyut olarak il yönetim kurulunda görüştüğümüz bir öneriyi burada sözlü olarak dile getireceğim :

Arkadaşlar, hep bildiğimiz gibi MC iktidarının bugün başta bulunmasından da yararlanarak, gerek Emniyet makamları, gerek adli makamlar, gerekse idari makamlar büyük bir keyfilik içinde iş görmektedirler. Daha çok yasalara göre değil, politik tercihlere göre iş yapılmaktadır ve bu arada hedef alınan genellikle işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketi ve genel olarak demokratik, anti - emperyalist, anti - faşist içerikli hareketler ve örgütlenmeler olmaktadır.

(Bundan sonra Ankara il örgütünün karşılaştığı anti - demokratik keyfi uygulamaların örneklerini veren Coşkun sözlerine şöyle devam etti) :

Daha partimiz kurulduğundan ve Demokrasi Bildirgesi ortaya çıktığından beri anti - demokratik yasaların ayıklanması ve kaldırılması yönünde bir talebimiz vardı. Bunu somutlamak lazım. Yani hangi maddelerin kaldırılması gerektiği konusunda bir çalışma yapılmasında, bu dönemde büyük yarar olacaktır. Çünkü Anayasada değiştirilen maddeler bir yana, aynı dönem içinde yasalarda yapılan ve bu uygulamaların nedeni ya da bahanesi olan birçok yasa değişikliği var. Bu konularda iyi ve ayrıntılı bir incelemenin, önümüzdeki mücadeleler açısından büyük önemi olacaktır. Bunun kamuoyu açısından da büyük önemi olacaktır, partimiz açısından da büyük önemi olacaktır.

Yapılması gereken ikinci çalışma ise şu: Bir kişinin, ya da bir örgütün, bir demokratik kuruluşun, yasalar önünde, bu anti - demokratik yasalar önünde bile bazı hakları var. Örneğin Emniyette fena muamele yapılmaması lazım, yani burdan başlıyan, adli makamlar önünde devam eden bazı hakları var. İşte idari makamlarla yurttaşların ya da kuruluşların ilişkilerini düzenleyen yasalarda bütün anti - demokratikliklerine karşın gene de yurttaşların ve kuruluşların bazı hakları var. Bu haklar ise tam olarak bilinmiyor. Partimiz içinde de tam olarak bilindiğini söyleyemeyiz. Biz sık sık böyle anti - demokratik uygulamalarla karşılaştığımız halde Partimiz dışında bu bilgisizlik çok daha yaygın bir şekilde. Bu nedenle, bu demokratik haklar, özgürlükler konusunda ve bunların ne yönde korunması konusunda yine ayrıntılı bir çalışmaya ihtiyaç var. Bu ayrıntılı çalışma hem sık sık anti - demokratik baskılarla karşılaşan parti üyelerimize, parti örgütlerimize yararlı olacaktır; hem de kamuoyuna duyurulduğu zaman demokratik kuruluşlar için ve demokratik kuruluşlarda görev alan kişiler için yararlı bir çalışma olacaktır.

Burada bir noktaya daha işaret etmek isterim. Bu çalışmanın kamuoyuna duyurulması birçok yönden önem taşıyor. Bugün artık hele böyle işkence uygulamasının günlük bir olay haline geldiği bir ortamda, bu yasal hakların sonuna kadar savunulması son derece önemli bir nokta. Yine bildiğimiz gibi bu işkenceler sırasında bir yığın yalan ifade de üretiliyor. Eğer bu uygulamaya karşılık bir tepki olarak gene yurttaşlara ve demokratik kuruluşlara, her halde Adli makamlar önüne çıkana kadar, eğer fena muamele yapılıyorsa, ifade vermeme hakkını da kullanmayı hatırlatan bir uyarı olmasında yarar var. Çünkü bu gün artık bu baskı uygulamaları sonucunda Emniyet ifadeleri doğruluğunu ve geçerliliğini yitirmiş durumdadır. Bunun kamuoyuna sergilenmesi bakımından bu çalışmaların sonunda, —bu bir örnektir— böylesine uyarıların da yapılması yerinde olacaktır. Bu yasal çalışmanın bir önemi gene demokratik kuruluşların ve siyasi partilerin bir araya gelmesinde bulunacak yasal formüller açısından da gereklidir. İl Yönetim Kurulumuz adına dile getireceğim öneriler bu kadar.

Ankara İl Yönetim Kurulu adına Umur Coşkun'un konuşmasından

Anti Emperyalist, Anti Faşist Mücadelede Yapılması Gerekenler

Sermayenin tüm olanaklarını kullanarak tekrar işbaşına getirdiği 2. MC Hükümeti, iktidarda bulunmanın avantajlarından faydalanarak faşizmi tezgahlama peşindedir.

Burjuvazinin ekonomik bunalımları her geçen gün derinleşmektedir. Bunalımlar işçilere, köylülere, tüm emekçilere yüklenmekte, pahalılık, yoksulluk altında yaşam çekilmez hale gelmektedir. Halkımız bu gidişin karanlık sonucunu iyi bildiği için ülkemizi bu hale getirenlere karşı dayanışma ve mücadelesini yükseltmektedir.

Kitlelerin sola sosyalizme yöneldiğini çok iyi bilen burjuvazi, bu yönelmeyi saptırmak için, faşist nitelikli MHP'ni aldatılmış bir ulusun kahramanı gibi göstermektedir. Genel Başkanımızın deyimiyle MHP kuzu postuna bürünmüş bir kurt politikası izlemektedir. Onların bu politikası işçi sınıfının ve müttefiki emekçi kitlelerin uzun vadeli sosyalizm mücadelesi ile yenilgiye uğratılacaktır.

Ülkemizdeki anti - faşist, anti - emperyalist mücadelenin yükseltilmesinde sosyalistlere büyük görevler düşmektedir. Kitlelerde anti - faşist duygu ve istekler ağır basmaktadır. Bu duygu ve istekleri eyleme dönüştürmek için en kısa zamanda anti - faşist birleşik cephenin oluşturulması, Birleşik Cephe çevresinde mücadelenin yürütülmesi gerekir.

Faşizme karşı mücadele dağınık, birbirinden kopuk eylemlerle verilemez. Hele kitlelerden kopuk eylemlerle faşizme karşı mücadele verdiğini zannedenlere şiddetle karşı çıkılmalı, faşizmin aleti olmaktan başka bir şeye yaramadıkları vurgulanmalıdır.

Anti - faşist mücadelede birliğin sağlanması görevi işçi sınıfına ve onun politik örgütüne düşer. Anti - emperyalist, anti - faşist mücadelede partimiz görev ve sorumluluklarını bir karara bağlamalı, bu kararları en kısa zamanda pratiğe aktarmalıdır.

Faşizme karşı mücadelede partimizin görev ve sorumluluklarını karara bağlanmasında yardımcı olmak için aşağıdaki görüşlerimizi belirtiriz :

— 5 Haziran seçimleri ve ondan önceleri anti - emperyalist, anti - faşist sloganlarla kitlelerden oy toplayan CHP'ne sorumluluğu hatırlatılmalı ve birliğe katılma çağrısı yapılmalıdır.

— Sendikalar, demokratik kuruluşlar, dernekler ve partiler arasındaki anti - faşist birliğin oluşturulmasında partimiz öncülük etmelidir.

— Sol adına çıkmış, eylemleriyle faşist tırmanışın aleti olan grupçuklar teşhir edilmeli, politikalarının burjuvaziye hizmet ettiği sergilenmelidir.

— Gençlik faşist tırmanışın aleti olmaktan kurtarılmalı, üniversitelerin ve devlet kurumlarının faşist işgalden arındırılması için etkin bir politika uygulanmalıdır.

— Faşist nitelikli MHP ve onun yan kuruluşu olan Ülkü Ocaklarının el altından destek gördüğü kirli çevreler açığa çıkarılmalıdır.

— Faşist demagojinin sahte yüzü ve görünümü kitlelere sergilenmelidir.

— Somut hedefleri belli anti - faşist eylemler (mitingler, yürüyüşler, gösteriler) yönlendirilmeli ve desteklenmelidir.

Taşova İlçe örgününün raporundan

her işyerinde bir çalışma ekibi, her köyde bir çalışma ekibi

Bunalımın Yükü işçi Sınıfına ve Emekçi Yığınlara Yükletiliyor

İkinci MC hükümeti, 1. MC'nin son iki yılda uyguladığı ekonomi - politikayı, yaptığı ve yapacağı son zamlarla devam ettirme azminde olduğunu göstermiştir.

Türkiye kapitalizminin içinde bulunduğu çıkmazın yükünü, işçilere, köylülere, memurlara çektirecektir, çektirmektedir.

İşçi ücretlerinin maliyet içinde esasen düşük olan payı, daha da düşürülecektir.

Köylülerin ürettiği tarımsal ürünlerin taban fiatları düşük tutulmaktadır, düşük tutulacaktır. Ve buna rağmen mamul tarımsal ürünlerin fiatları düşürülmeyecektir.

Memurların katsayı artışları göstermelik kalacaktır.

İkinci MC hükümeti politik olarak, faşizan girişimlerine hız vermiştir. Siyasi cinayet şebekelerinin saldırı ve tertipleri yoğunlaşırken, «anarşi»yi önleme bahanesiyle kişisel ve toplumsal en temel demokratik haklarımız çiğnenmektedir. Polise verilen anti - demokratik yetkiler aslında işçi sınıfının ve emekçilerin sermaye sınıfına karşı yaptıkları mücadeleyi hedef almaktadır.

İkinci MC hükümeti DGM'lerini tekrar gündeme getirmektedir. İkinci MC hükümeti aldığı bu tür ekonomik ve politik kararlarla kurtuluşu faşizmde görmekte ve faşizmin koşullarını oluşturmaya çalışmaktadır.

Kdz. Ereğlisi ilçe örgütünün raporundan

Demokratik Kitle Örgütlerindeki Ön Çalışmalar

Yücel Gürsel — Ben İstanbul'da yaşadığımız bir deneyden hareketle bazı konulara değineceğim. Genel Sekreter arkadaşın da değindiği gibi kitle örgütlerindeki çalışmamız uzun vadeli bir çalışma. Ve bu uzun vadeli çalışma esas itibariyle sonradan değişemeyecek, altımızdan kaymayacak bir anlayışı ve çalışma tarzını gerektiriyor. Bu aynı zamanda bugün anti - faşist, anti - emperyalist mücadele ile de çok yakından ilgili. Bundan bir ay önce İstanbul'da, Ankara'daki gelişmelere de paralel olarak Mühendis Mimar Odaları İstanbul Koordinasyon kurulu sekretaryası adına bir çağrı yaptık ve İstanbul'da, birçoğunun merkezi Ankara'da olan kitle örgütlerini toplantıya çağırdık. Toplantının güncel sebebi, o sıralardaki Türk - İş'in genel grev çağrısı ve DİSK'in eylem birliği önerisiydi. Fakat o toplantıyı yönlendirerek, bu örgütlerin bir araya gelişinin sadece bu güncel ve aldatıcı konu olmadığını belirterek, bunun sürekli hale dönüşmesini sağladık. Bu gibi çalışma yöntemi bir bakıma diğer bölgelerdeki çalışma yöntemine, bundan sonraki çalışmalara da belli alanda katkıda bulunabilecek nitelikte. Şöyle ki, ilk planda ortak çalışma ilkeleri saptama yolunu seçtik. Ve özellikle önsözde bir araya gelişimizin sübjektif nedenlerden dolayı olmadığı, bunun faşist tırmanışın, faşist baskı ve terörün ortaya koyduğu nesnel koşulların sonucu olduğunu belgeledik. Bu belge sonradan örgütler tarafından kabullenilen bir deklarasyona dönüştü. Bunun arkasından bu örgütlerin siyasal görüş ayrılıklarına rağmen bir arada ortak çalışmalarının, hayat içinden çıkartılmış, ilerde karşılaşılacak sorunlara çözüm getirecek ilkelerin ne olduğunu tesbit ettik ve böyle bir çalışmayla da 30'u aşkın örgüt, üzerlerinde fikir birliğine vardıkları ortak çalışma ilkelerini belirledi. Bunlardan birkaç tanesi burdaki toplantıda arkadaşlar tarafından belirtilen, belli bir oranda Aközer arkadaş tarafından anlatılan ilkeler şeklinde biçimlendi. Örneğin birinci ilkemiz, bu örgütler tarafından kabul edilen ortak çalışmanın işçi sınıfının politik mücadelesine tabi olması ve yanında yer alması gereğidir. İkinci ilke, ortak çalışmanın kitlesel çalışmayı esas alması oldu. Kitlemizin içinde yer aldığı, üretim ilişkilerinden kaynaklanan çelişkilerin ve bunlara dayalı sosyal ve siyasal oluşumların sergilenmesine, değerlendirilmesine ve bu değerlendirmenin ekonomik, demokratik ve siyasi karaktere dönüştürülmesine ve bu nesnel değerlendirme ve talepler doğrultusunda kitlelerin en yaygın bir şekilde politize edilmesine dayandırıldı. Gerek çalışma tarzının, gerekse de şurda olduğu gibi programın, varlığı doğal ve kaçınılmaz olan siyasal farklılaşmaların hareket noktası haline getirilerek ortak çalışmaların ve eylemlerin dar bir anlamda çıkar ve puan toplama alanı olarak kullanılmasına, sabote ve provoke edilmesine karşı çıkan bir anlayışı esas aldık. Bu anlamda ortak çalışma ve eylemlerin, siyaset farklılıklarının nihai ve tayin edici hesaplaşma alanı olarak değil, somut sorunlarda daha doğru ve etkili mücadele biçimlerinin yaratılması alanı olarak değerlendirerek, bu kitle örgütlerinin ortak çalışmalarda karşı karşıya olacakları sorunları ilkeler düzeyinde bağlayan bir metne dönüştü çalışmalar ve bu metin aynı şekilde Ankara'daki çalışmalara, buradaki örgüt merkezlerine de eleştiri olarak, buradaki çalışmalara bir katkı olarak da iletildi.

Bu arada öğrendiğimiz bilgilere göre Ankara'da buna benzer çalışmalar olmuş ve anti - emperyalist, anti - faşist eylem birliği platformu şeklinde isimlendirilen çalışmada, buna benzer bir yöntem değil, öncelikle bu platforma katılma, ve bir komite düzeyinde, 9 büyük örgüt tarafından oluşturulan ve bu komitenin görev ve yetkileri düzeyinde bir çalışma anlayışı öne geçmiş. Biz biçimsel bir çalışmanın öne geçmesini değil, temelde anti - faşist, anti - emperyalist kitle örgütleri düzeyindeki mücadelenin özünden kavranmasını ve bunun kitlelere yaygınlaştırılmasını, bunun üzerine örgütlenme biçimlerinin doğru olarak gelişebileceğini eleştiri olarak getirdik.

Bunu sadece şu anda kitle örgütleri düzeyindeki bir gelişme olarak özetlemeye çalıştık. Fakat bu çalışmaların içinde bunun sürekli nitelik kazanmasında hukuki durumu ne olacaktır sorusu ortaya çıktı. Biz buna dayanarak İstanbul'da bir hukuki durum değerlendirmesi yaptık. Daha önceki verilere dayanarak şöyle bir işleyişimiz var. Özellikle odalar arasında, farklı odalar arasında. Bir protokol imzalayan örgütler, ortak çalışmalarını sürekli hale getiriyorlar ve belli ortak çalışma ilkelerine, bunun programına angaje oluyorlar. Bu bizim

için bir çıkış noktası olmuştu. Ve bu sırada Dernek fikri de geliştiği için ikisini birden inceledik. Öncelikli deneyimiz protokol olduğu için gerek devletler arasında, gerek hükümetler ya da tüzel kişiler arasında protokollerle bunların mümkün olabileceği düşüncesinden hareket ettik. Ama bunun sakıncaları vardı. Protokoller kısa sürede oluyor ve her yıl tekrarlanması zorunluğu ortaya çıkıyor; yeniden bölünmelere neden oluyor. Dernekleşme tipinin ise genelde bir çözüm şekli olabileceğini ve bu derneklerin de başlangıçta kitle örgütlerinin sadece yönetim kurulları düzeyinde; ya da gelişecek duruma göre sendikaların ve siyasi partilerin de üyelerinin katılabileceği dernekler şeklinde olacağına dayanarak, bu öneriyi geliştirdik. Bizim bu önerimize karşı özellikle belli bir kesimden, bu öneri sermayenin örgütlenmesine paralel örgütlenmedir şeklinde —bundan iki yıl önce de bu anlamda değerlendirmişlerdi— karşı çıkıldı. Biz buna nasıl sermaye bizim örgütlenme biçimimizden ders alıyorsa, bizim de onların örgütlenme düzeyinden ders almamız gerektiğine dayanarak, karşı çıktık.

Yine bu duruma paralel olarak şu konu da var. 6 Haziran 1975 yılında TÜSİAD'ın da girişimiyle büyük ölçüde, ayrıca bir Hür Teşebbüs Konseyi de gerçekleştirilmiş durumda. TÜSİAD'ın temsil ettiği büyük sermaye kuruluşlarının yoğunlaştığı bu örgütlenme, ayrıca Hür Teşebbüs Konseyi ile büyük sermaye dışı örgütleri de kontrol altına alma girişimindeydi ve kendi içinde çelişkileri olmakla birlikte, belli ölçüde mesafe alınmıştı. Örneğin Ziraat Odaları Birliği, Esnaf ve Sanatkarlar Dernekleri Konfederasyonu Hür Teşebbüs Konseyi içinde kontrol altına alınmaya çalışılmaktadır. Biz de —gerek İstanbul'daki ortak program ve çalışma ilkelerinde belirttik, gerekse burda da dile getirildi— büyük sermayeyle temelde çelişkisi olan küçük ve orta sermaye gruplarının, esnaf ve sanatkarlar derneklerı konfederasyonu ile biçimlenen örgütlenmenin incelenmesi, gerektiğinde bunlarla diyaloglara geçilmesi ve o çelişkiler doğrultusunda da bunların en azından pasifize edilmesi ya da sermayeye karşı nesnel konumlarından yararlanarak sermayeye karşı olmalarının sağlanması gibi, genel düzeyde söylenmekle birlikte, pratikte bunu nasıl gerçekleştireceğimizin tanımlanması ve hatta bazı somut deneylere geçilmesi gibi önemli bir sorunu belirtmek istedik.

Arkadaşlar,

Son söz olarak birçok arkadaşın da değindiği ve özellikle Birinci İl Temsilcileri Toplantısı'nda Genel Başkanımız tarafından yapılan son konuşmada dile getirilen, partililerin bu dönemdeki tavırları insiyatif, ideolojik yeterlilik, cesurca girişim ve ataklık gibi yeteneklerin çok önemli olduğunu vurgulamak istiyorum. Ve buna da parti ve partililerin yapısı uygundur. Şu bir gerçek ki, partililer gerek seçim öncesinde, gerek seçim döneminde olağanüstü fedakarlık ve disiplin göstermişlerdir. Anti - emperyalist, anti - faşist mücadelenin sorunları ise daha fazla sorumluluk ve insiyatif gerektiren bir çalışma olarak bizleri bekliyor.

M. Kitle Örgütleri Bürosu üyesi Yücel Gürsel'in konuşmasından.

Parti'nin Özgün Görevleri ihmal Edilemez

Halim Bulutoğlu — Partili arkadaşlarım; Merkez Yönetim Kurulunun son kararında ve Genel Başkanımızın sabahki açış konuşmasında anti - faşist güç ve işbirliği konusunda oldukça açık bilgiler edindik. Bu konuda zaten öteden beri bir takım şeyler söyleniyordu. Hem partimizde, hem de partimiz dışında bir takım çevrelerce anti - faşist güç ve iş birliği konusunda veya birleşik cephe konusunda çeşitli öneriler vardı. Ancak yine arkadaşlarımızın da belirttiği gibi bu tür öneriler sadece lafta kalan öneriler düzeyinde kalmıştı. Mesela DİSK'in yaptığı UDC çağrısı veya TSİP'in yaptığı birleşik cephe çağrıları somut örgütlenme platformu getirmeksizin, somut programlar ortaya koymaksızın yapılmış çağrılardı ve nitekim sonuçları da bugün açıkça ortada. Şu veya bu tür çağrılara, şu veya bu kadar örgütün katıldığı söylense bile, etkilediği çevre veya bıraktığı düzey ortada. Buna bizim ilimizden bir örnek vererek gireceğim ve daha sonra da asıl konumuz olan bu iş ve güç birliğinin somut örgütlenmesi hukuki düzeyde nasıl gerçekleştirilebilir konusundaki düşüncelerimi belirteceğim.

Samsun'da bu tür girişimler hemen hemen bir yıldan beri vardı. Yalnız bu bir yıl içinde bu demokratik kitle örgütlerinin somut konular üzerinde bir araya geldikleri, bildiriler kaleme aldıkları veya mitingler düzenledikleri bir düzeydeydi. Bu tür toplantılara Partimiz de bir temsilci gönderiyor ve orada tutarlı bir şekilde örgütlenme, eylemin örgütlenmesi veya bildirinin kaleme alınması doğrultusunda çaba gösteriyordu. Bugün bu artık iyice acil hale gelmiş bulunmakta ve bundan 15 gün önce Samsun'da buna benzer bir girişimde bulunuldu. Büyük ölçüde Partimizin öncülüğünde ve diğerleriyle üst düzeyde bir araya gelinip Samsun çapında demokratik kitle örgütleri temsilcilerinin ve de geniş ilerici yurtsever kesimin katılacağı bir toplantı düzenlenme yoluna gidildi. Üst düzeydeki görüşmelerden sonra toplantı TÖB - DER'in çağrısı üzerine gerçekleştirildi. Ve oluşturulan konuşmalar tamamıyla Partimizin bugün önerdiği çerçeve düzeyinde olumlu bir hava içinde geçti. Orda DİSK'in UDC çağrısı lehinde konuşma yapabilecek insanlar olmasına rağmen, bu çağrının üst düzeyde kalan bir çağrı olması, somut bir program ve somut örgütlenme ilkeleri ortaya koymaması yüzünden bu kişiler tarafından savunulamadı. UDC ile sadece birlik çağrısı yapılmıştı ve bu da pek fazla birşey ifade etmiyordu. Çünkü toplantı bu iş ve güçbirliğinin somuta nasıl yansıması konusundaydı. Bu konuda ise bu kişiler yeni birşey getiremediler. Ve genel anlamıyla şu sonuca varıldı. Genel olarak çeşitli olaylarda belirli kararlar alabilecek, belirli eylemleri programlayabilecek bir komitenin kurulması ve bu komitenin hayata geçirilmesi söz konusu oldu. Ancak şunu itiraf etmemiz lazım ki, ne ordaki kişiler, ne de biz bunun nasıl olacağı, nasıl hayata geçirileceği konusunda bir öneri getiremedik. O yüzden genel sekreterimizin ikinci oturumu açarken yaptığı konuşma oldukça açıklayıcı.

Ancak şöyle bir gelişim de var. Bildiğiniz gibi bir takım gruplar, bir takım dernekler kurmaktalar, gençlik dernekleri veya dayanışma dernekleri gibi. Ve aslında bunları kurmalarındaki amaç, kitlelerin demokratik talepleri uğrunda değil, kendi siyasi görüşlerinin o birimdeki temsilciliğinin açılması açısından bu tür girişimlerde bulunmaktalar. Ve hatta bu çeşitli yerlere kadar dağılabilmekte. Daha sonra da günün koşullarında bu görüşler birer gazete etrafında yine birleşebilmekteler.

Yalnız şunu belirtmemiz lazım, biraz önce konuşan arkadaşımın da üzerinde durduğu gibi belki bu tür girişim bu grupların genel merkez düzeyinde ilk başta belli karşı girişimlere maruz kalabilir. Hatta engelleme çalışmalarına gidilebilir. Fakat bu konuda Genel Sekreterimizin söylediği gibi ısrarlı bir tavır göstermek ve bu iş ve güçbirliğinin, bu düzeydeki somut örgütlenmenin sonuna kadar gerçekleştirilmesi doğrultusunda çalışma içine girmek gerekir. Ve yine bu konuda en fazla destek olabilecek yerel birimlerde kurulan, bu demin söylediğim çerçeve içinde kurulan ve de hayatiyet kazanan örgütlerle bu türlü bir girişim Türkiye çapında gerçekleştirilebilir.

Bu yüzden yerel birimler ve Partimizin il örgütlerinin, burda ortaya çıkacak çerçeve içinde aktif biçimde bu tür iş ve güçbirliği oluşturulması doğrultusunda çaba içine girmesi gerekmekte. Yalnız bir şey de ortaya çıkıyor. Bir takım gençlik dernekleri bu adla kurulmuş da olsa, bu dernekler belirli siyasi görüşlerin ifadesi şeklinde ortaya çıkmakta. Ve hatta bir sürü gençlik derneği veya buna benzer dernekler bu anlamda işlev görmekte. Zaten gençlik örgütlenmesi konusunda, kadın örgütlenmesi konusunda ortada bir açık olmaktan bahsetmemiz, bu açığın doldurulması şeklinde bir çaba içine girmemiz de bu yüzden. Bu gibi örneklerin gerçek anlamda kitleleri örgütleyebilecek düzeyde örgütlenmeye sahip olamıyacakları açık. O yüzden bu türlü dernekler, yerel birimlerde oluşturulan komiteler içine sokulsa bile, doldurulması gereken alanlarda hiç vakit geçirmeksizin, bu tür alanlarda gerçek örgütlenmenin, örgütlerin kurulması doğrultusunda çaba içine girmemiz de gerekli. Yani şu anlayıştan kesinlikle uzaklaşmamız lazım, oluşturulacak komite içinde bir tane gençlik derneği vardır ve o gençlik derneği sanki Türkiye çapında, gençliğin tek derneği gibi kendisini kabul ettirmeye çalışabilir. Bu olanağın kesinlikle verilmemesi lazım ve o alandaki boşluğun doldurulması açısından bu türlü

anlayışa yer vermeksizin çalışmanın yürütülmesi gerekli.

Yine bu tür çalışmalarda elbette öncülük partili arkadaşlarda olacak. Elbette öncülük, oluşturulacak komitelerde çok fazla sayıda partili arkadaşın olmasından geçmemekte. Bu konuda, iş ve güçbirliği konusuna en tutarlı yanaşanların, bunun gerçekleştirilmesi konusunda en tutarlı mücadele verenlerin bilimsel sosyalistler olmasından geçmekte. Ve bunun da gerçekleştirilmesi için bu iş ve güç birliği konusunun bütün partili arkadaşlarca iyi kavranması, ilkelerinin iyi kavranması, çalışma yöntemlerinin iyi kavranması ve hangi eylemlerin ne şekilde yapılabileceğinin iyi kavranması gerekli. Ve önerilerin belki de öncelikle bu toplantılarda partili arkadaşlarımız tarafından getirilmesi ve bu önerilerin gerçekleştirilmesi doğrultusunda aktif bir mücadele içine girilmesi gereklidir.

Şöyle ters bir durum da söz konusu olabilir. O kurulacak olan derneklerde ters bir eylemin girişilmesi şeklinde eğilimler söz konusu olabilir. Bu eğilimler şu veya bu goşist akımın dayatması sonucunda «İşte bu iş olursa olur, olmazsa olmaz» şeklindeki çatallaşmaya doğru gidilebilir. Bu durumda bence yapılması gereken şu olmamalı. Siz bu işi yaparsanız ben yokum anlayışı olmamalı, aktif ideolojik mücadele verilmeli. Bu eylemin ne denli yanlış olduğu anlatılmalı, ne denli zararlı sonuçlar ortaya koyacağı anlatılmalı ve ikna yoluna gidilmelidir. Biliyoruz, bilimsel sosyalistler uzun soluklu mücadele vermek durumundadırlar. Öyle birkaç zorlukla karşılaşınca bu işi bırakıp gitme durumunda kesinlikle olmamaları gerekir. O halde ideolojik titizlik diye belirtilen ve altı özellikle çizilen şeye sahip olunup, bu konuda getirilen yanlış eylem biçimlerinin aktif olarak eleştirilmesi sağlanmalı ve ikna etme yoluna gidilmelidir. Bu konuda da titiz bir çalışma içine girilmeli.

Yine arkadaşlar, şu tesbitin altını özellikle çizmek gerekir. Bugün varolan demokratik kitle örgütleri gerçek anlamıyla emekçilerin çok az bir kısmını kendi bünyesinde barındırmaktadırlar. Mesela bir TÜM - DER —bilmiyoruz kesin rakamı ama— memur örgütlenmesinin çok az bir kısmını, belirli bir kısmını barındırmaktadır. TÖB - DER de aynı şekilde, TÜTED de aynı şekilde. İşçi sendikaları için de durum farklı değil. Bunlar bir tarafa bugün önemli bir demokratik güç henüz örgütlenmemiş vaziyettedir. Mesela köylü hareketi, İşçi - köylü ittifakından bahsediyoruz, bu iş ve güç birliği içine, ittifak içine köylü hareketinin de sokulmasından bahsediyoruz ama bu alanda da oldukça büyük bir eksiklik görüyoruz, o halde bu iş ve güç birliğini, çeşitli demokratik kitle örgütleri arasında kurmaya çalışırken, çeşitli siyasi birimler arasında kurulmaya çalışılırken, aynı zamanda partililerin ana görevi, hiç bir zaman ikinci plana atılamayacak görevi, bu örgütsüz olan kesimlerde aktif çalışma içine girebilmek, o kesimleri örgütleyebilmek ve o kesimlerin de anti - faşist, anti - emperyalist mücadele içine çekilebilmesine çalışmak. Bu kesinlikle ertelenemiyecek bir görevdir. Yine aynı şekilde, Partinin özgün çalışmaları, Partinin geniş yığınları sosyalizme kazanması için çalışmaları var. Partinin üye kazanma doğrultusunda çalışmalarının, Partinin sosyalist propaganda yönündeki çalışmalarının, şu veya bu örgütlenmesini geliştirme doğrultusundaki çalışmalarının da, bu tür iş ve güç birliği konusu ön plana alınıp, ikinci plana atılmaması, yine ön planda tutulması gereken çalışmalardan olması gereklidir. Çünkü hepimiz biliyoruz ki, Partimizin bu iş ve güç birliği konusunda çeşitli güçleri tutarlı bir çaba içine sokabilmesi, ancak Partimizin etkinliğini, örgütlenmesini ve yapısını genişletebilmesine, kuvvetlendirebilmesine bağlıdır. Elbette iş ve güçbirliği konusunda yapılan çalışmalar da Partinin etkinliğini artırması doğrultusunda önemli olanaklar ortaya çıkaracaktır. Ancak bu yapılırken aynı zamanda diğer alanlarda, örgütsüz alanda, Partinin girmesi gereken alanda, demin saydığım alanlarda aktif bir mücadele içine girilmesi ve bu görevin hiç bir zaman ikinci plana atılmaması gerekli.

Bildiğiniz gibi esnaf kooperatifleri, şu veya bu kooperatifler yani tekelleşmeye karşı olan kesimler de örgütsüz vaziyettedir. Veya örgütlü olsa bile bunlar büyük sermayenin güdümünde olan dernekler durumundadır. Tekellere karşı tavırları söz konusu olmasına rağmen, esnaf kefalet kooperatifleri gibi kesimler bugün —demin arkadaşımızın belirttiği üzere— başkanlığını TÜSİAD'ın yaptığı Hür Teşebbüs Konseyi içinde tekelci sermayenin politikası doğrultusunda yönlendirilmektedirler. Bu önemli bir eksikliktir. Bu konudaki çalışmalar kesinlikle ikinci plana atılmamalı, bu dernekler içinde partili arkadaşların aktif bir çalışma içine girmesi gerekir.

Gene benzer şekilde sosyal demokratların da elbette bu iş ve güçbirliği konusunda önemli işlevi olduğunu belirttik. Fakat bugünkü yapısıyla Genel Merkezinin ve başında bulunan kişilerin buna yanaşmadıklarını söyledik. Birçok arkadaşın haklı olarak değindiği gibi ancak sosyal demokrasiyi, CHP'yi biz onun etkisi altındaki tabanda çalışarak, o tabanda, belirli kitle örgütlerinde çalışan kişileri yanımıza alarak, birlikte belirli eylem içine sokarak ancak sosyal demokrasiyi ve CHP'yi etkileme yoluna gidebiliriz. Bu konudaki çalışmalarımız tabanı temel almak durumundadır. Elbette bu çalışma hem sosyal demokrasiyi kendi bütünlüğünü muhafaza ederek belirli bir eylem içine sokmak yönüyle, hem de sosyal demokrasinin eleştirilmesi, onun ikiyüzlü, kaypak tutumunun sergilenmesi yönüyle olacaktır.

Samsun İl Sekreteri
Halim Bulutoğlu'nun
konuşmasından

Esnaf ve Sanatkarlar Antifaşist Mücadeleye Kazanılmalıdır

Mustafa Oksal — Arkadaşlarım, ben sadece bazı temsilci arkadaşlarımın değinmesi üzerine, temsilci arkadaşlarımın bulundukları bölgelerde anti - faşist mücadeledeki çalışmalarına yardımcı olur kanısıyla esnaf ve sanatkarlar teşkilatı içinde görevli bir arkadaşınız olarak bazı konuları anlatmak ihtiyacı duydum.

Esnaf ve sanatkarlar konfederasyonu tarafından bugün Türkiye'de 3 milyonun üzerinde küçük esnaf ve sanatkar olduğu söyleniyor. Bu 3 milyonun üzerindeki esnaf ve sanatkarın ancak 300 bin kadarı kredi olanaklarından yararlanabilmektedir. Tüm esnaf ve sanatkarların kullandığı kredi 5 milyar civarında, ortalama her esnaf ve sanatkara 13 - 14 bin lira civarında kredi düşmektedir. Yine hepimiz biliyoruz ki, tekelleşen sermaye karşısında esnaf ve sanatkarlarımız büyük bir yıkım içine girmişlerdir. Yine biliyoruz ve seçim bildirgemizde de açıkça belirlenmişti, yıllardan beri bu camianın içinde bulunan bir arkadaşınız olarak tekelleşen sermaye karşısında es-

naf ve sanatkarlarımızın durumlarını yakından biliyorum; tekelci sermayenin en uç noktadaki kâra göz diktiğini anlatıyoruz, anlattık ve gerçekten küçük de olsa bazı kazanımlar elde edilmiştir. Ve —arkadaşım bahsetti— Hür Teşebbüs Konseyi konusunda da yoğun bir faaliyetimiz oldu. Bu yılki konfederasyon toplantısında konfederasyondaki delegeler Hür Teşebbüs Konseyi'nden çıkma kararı aldı.

Seçim bildirgemizde de rakamlarla belirlenmişti. İstanbul'da, aklımda kaldığına göre 5 binin üzerinde esnaf ve sanatkarın işini terkettiği ve çoğunun işçileşme durumunda kaldığı söylenmekteydi. Gerçekten bugün esnaf ve sanatkarlar bu yönde bilinçlenmeye başlamışlardır.

Anti - faşist mücadelede oluşturulacak güçbirliği içinde esnaf ve sanatkarlara yönelik, bu açıdan yönelik propaganda yapmanın da yararlı olacağı ve ihmal edilmiyeceğine dikkati çekmek isterim. Esnaf ve sanatkarların bu zamana kadar pasif davranması, benim gözlemlerime göre, sürekli olarak yapılan onun zengin olabileceği, ona kredi verileceği ve onun da zenginler sınıfına katılabileceği imajını yaratan propaganda ile adeta beyin yıkarcasına uygulanan propagandanın ve kısmen de zaman zaman bazı konularda desteklenmesinin sonucudur. Ve bugün de aynı açıdan destekleniyor. Esnaf ve sanatkarlar kefalet kooperatifi birliklerinde üst düzeydeki yöneticilerin konuşmalarından bir örnek vereyim size, «bizim rejimimizin orta direği» diye tarif ederler esnaf ve sanatkarları. Ve gerçekten bilinçli bir şekilde esnaf ve sanatkarları kendi düzenlerinin bir tabanı olarak oluşturmakta yoğun faaliyet göstermektedirler. Hatta yeni dönemde sanayi siteleri kurulması ve bu yönde Sanayi Bakanlığı kredilerinden istifade edilmesi de bundandır. Çağımızda elbetteki Türkiye'de de belli bir ölçüde sanayileşme gelişiyor ve bu gelişme açısından da kitle üretimi yapmaya yönelik faaliyetler çoğaldıkça esnaf ve sanatkarın rekabet imkanları ortadan kalkıyor ve kitle üretimi yapan fabrikalarla rekabet edemez duruma gelince ya işçileşiyor veya geçimini daha temin edemez duruma geliyor; borçlanıyor, iflas ediyor, ortadan yok oluyor. Yeni duruma ayak uydurması için bu sanayi sitelerini organize ediyorlar ve onların bir dükkan sahibi olmalarını sağlamak ve böylece ömür boyu borçlandırarak kendilerine bağımlı duruma getirme açısından da kendi yönlerinden gelişmeyi sağlıyorlar. Bu açıdan, arkadaşlarım; elbetteki tabanda, bulunduğumuz il, ilçe bölgelerinde, tekelci sermayenin en uç noktadaki kârlara bile göz diktiğini, propaganda ve ajitasyon yaparak açıklamalıyız. Bunun yanında esnaf ve sanatkarların koopertifleşme yoluyla ara malları veya hammadde, yarı mamul maddeleri teminetme yönünde kooperatifleşmeye hızla yönelmeleri de var. Tekelci sermayenin onlara karşı ne gibi bir durum getireceğini anlatarak, açıklayarak, bunu ihmal etmeksizin kooperatifleşme konusunda da bizzat öncü durumunda bulunulabilir.

Yani, kısacası esnaf ve sanatkarların bugünkü düzenin devamında düzene bağlı taban olarak oluşturulmasında sermayenin büyük yoğun faaliyeti var.

Alabildiğine bunu yapıyor ve ayrıca öyle bir örgütlenme içine giriyorlar ki, örneğin esnaf kefalet kooperatifleri bölge birlikleri olarak örgütlenmiş ve ayrıca bölge birlikleri merkez birliği olarak örgütlenmiş ve esnaf ve sanatkarın, aldığı kredinin % 10'u sermaye olarak kesiliyor. Bu %10'u ana sermaye olarak birikip, şirket oluşturarak esnaf ve sanatkarlarca mal temin etme şirketi oluşturarak kanunsuz bir şekilde bu sermayelerin %10'unu bu şirkete sermaye yaparak, aslında bir takım malları aracı olmadan temin etme bahanesiyle büyük sermayeye yardımcı olma yönüne doğru da bir takım girişimler var ve bu devam ediyor. Bu bakımdan çağımızda, günümüzde esnaf ve sanatkarın kendi içinde de bir takım bölünmelere ayrılmasına rağmen, onlara tekelci sermayenin bu girişimlerini ve gelişimini sergileyerek anti - faşist mücadelede bazı kazanımlar elde edilebilir. Bu bakımdan esnaf ve sanatkarlara yönelik çalışmalarımız olmalıdır, gerçekten ihmal edilmeyecek bir kesimdir. Çünkü burjuvazinin, büyük burjuvazinin hatta faşizmin tabanı olarak bugün Türkiye'de küçük esnaf ve sanatkar kullanılmaktadır ve onların büyük yoğun propaganda faaliyetleri vardır teşkilatlarıyla, ellerindeki imkanlarıyla.

Giresun Merkez İlçe Başkanı Mustafa Oksal'ın konuşmasından.

Antifaşist Mücadele ile Birlikte Örgütsel ve İdeolojik Gelişim

---

Arkadaşlar,

Bu İl Temsilcileri Toplantımız MYK'muz tarafından «Anti - faşist mücadele ve Partimiz» gündem maddesiyle toplantıya çağrıldı. Tek başına bu bile, anti - faşist mücadelenin hepimize çok büyük görevler yüklediğini göstermeye yeter.

Anti - faşist mücadelenin görevlerini, ancak çok güçlü ve çok sağlam bir parti yapısıyla aşmamız mümkün olacaktır. Her zaman olduğu gibi bugün de en büyük görevimiz, böyle bir parti yapısını kurmak, onu korumak ve geliştirmektir. Ancak, günümüzün koşulları bu vazgeçilmez göreve çok önemli olan yenilerini eklemektedir. Partimiz, yüksek bir titizlik ve duyarlılık isteyen bir mücadele alanına, anti - faşist, demokratik güçlerin iş ve eylem birliği için mücadele alanına, bütün güçleri ve olanaklarıyla girmektedir. Partimiz bundan önce de, emperyalizme ve faşizme karşı olan tüm güçlerin en geniş birlik ve dayanışmasının zorunluluğunu sürekli olarak vurgulamış, Birinci Büyük Kongre'miz bu doğrultuda çok önemli kararlar almıştı. Bu kararların hayata geçirilmesinde çok önemli adımlar da atılmıştır. Fakat ülkemizin hızla biçimlenen koşulları, anti - faşist güçlerin iş ve eylem birliğinin sağlanmasını, bugün herzamankinden çok daha büyük bir zorunluluk haline getirmiştir. Daha Haziran seçimlerinden hemen sonraki MYK Bildiri'sinde yapılan bu değerlendirme, daha sonraki gelişmelerle, zaman içinde çeşitli güçlerin aldığı tutumlarla daha açık bir biçimde doğrulanmıştır. MYK'muzun son Bildiri'si de, ülkemizdeki yeni durumu değerlendirmekte, anti - faşist güçlerin iş ve eylem birliği sorununu en açık biçimde ortaya koymaktadır.

Partimizin anti - faşist güç ve eylem birliği politikasının başarısı, herşeyden önce bu politikanın bütün Parti örgütü ve üyeleri tarafından tek bir biçimde benimsenmesi ve uygulanmasıyla mümkündür. Bütün partililerin, anti - faşist güç ve eylem birliği politikasının anlamı konusunda çok açık ve tek bir görüşe sahip olmaları, kaçınılmaz bir görevdir. Bu politikayı uygulamanın araçları ve yöntemleri konusunda da Partimizin tek bir bütün olarak davranması, en önemli görevlerimiz arasındadır. Bütün partililer, anti - faşist güç ve eylem birliği politikasının başarısında, kendi tutum ve davranışlarıyla aynı zamanda kişisel bir sorumluluk da taşıdıklarını çok iyi bilmelidirler.

Arkadaşlar,

Anti - faşist güç ve eylem birliği politikasının tam olarak kavranması, birçok önemli konuyu birarada karşımıza çıkarmaktadır. Bunların başında, anti - faşist güç ve eylem birliğinin Partimizin taktik ve manevrası, güç toplamak için başvurduğu kısa vadeli bir politika olmadığının anlaşılması gelmektedir. Genel Başkanımızın toplantıyı açış konuşması bu konuyu yeterli açıklıkta ortaya koymuştur. Anti - faşist güç ve eylem birliği politikası, Partimizin güç toplamak, zaman kazanmak için öngördüğü ve ondan sonra bırakılacak ya da ikinci plana geçecek bir politika, bir geçiş dönemi politikası değildir. Ülkemizin somut gerçeklerinin çözümlenmesinden ortaya çıkmış, bilimsel bir politikadır. Bu politika, Partimizin güçlenmesiyle birlikte yavaşlamayacak, tam tersine, sürekli olarak daha da yoğunlaşacak, daha ileri hedeflere doğru ilerleyecektir.

Hiç kimsenin kuşkusu olamaz. Partimiz, anti - faşist güç ve eylem birliği politikasında son derece içtendir. Görüşlerini, politikasını ve önerilerini son derece açık bir biçimde ve herkesin önünde ortaya koymuştur. Hiç kimseye, hiçbir kuruluşa karşı herhangi bir ön yargı, her hangi bir art niyet taşımamaktadır. Anti - faşist güç ve eylem birliği politikasını, kimseye, ya da herhangi bir kuruluşa karşı koz olarak kullanmak, bu politikayla kimseyi zayıf düşürmek düşüncesinde değildir. Tam tersine, anti - faşist güç ve eylem birliğinin, bu birliğe katılacak herkesi, her kuruluşu güçlendireceği, bir bütün olarak demokrasi güçlerini başarılı kılacağı inancındadır. Bu inancımızda da içteniz ve bilimsel gerçeklere dayanıyoruz. Partimizi art niyetli göstermeye çalışan hiçbir propaganda bu gerçeği değiştiremez. Bütün partililer bu gerçeği çok iyi kavramalı, anti - faşist güç ve eylem birliğini bozmaya çalışanlara karşı

Partimizin politikasını en açık biçimde ortaya koymalıdırlar.

Arkadaşlar,

Partimiz elbette nihai amacından, işçi sınıfını ve müttefiklerinin sosyalist iktidarı amacından vazgeçmiş değildir. Tam tersine, anti - faşist, demokratik güçlerin iş ve eylem birliğinin gerçekleşmesi, en geniş kitlelerin bu eylem birliğine katılması, faşizmin kesin olarak yenilmesi, Partimizi nihai hedefine doğru yaklaştıracak, işçi ve emekçi kitlelerin sosyalizmin zorunluluğunu kavramalarını hızlandıracaktır. Anti - faşist güç ve eylem birliği politikası, Partimize yeni güçler kazandıracak, Partimizle emekçi kitleler arasında daha sağlam ve daha köklü bağlar kurulmasını sağlayacaktır. Partimiz çalışmalarını bilinçli olarak bu hedefe doğru yöneltecektir. Anti - faşist güç ve eylem birliği için çalışırken, nihai hedefi olan sosyalizm için propagandadan, kitleleri bu doğrultuda bilinçlendirmekten bir an bile vazgeçmeyecektir. Fakat Partimiz sırf bunları daha iyi yapabilmek için değil, nesnel bir zorunluluk olduğu için, güncel, ivedi görevini anti - faşist güçbirliği olarak saptamıştır. Bugünkü koşullarda, Partimizin nihai hedefine doğru ilerleyebilmesi, kitlelerin sosyalizm hedefine doğru yaklaştırılabilmesi, faşizme ve faşizmin toplumsal temellerine karşı, en geniş birlik ve dayanışma içinde bir mücadelenin örgütlenmesini ve yürütülmesini gerektirmektedir. Partimizin kitlelerde kök salması ve en ileri hedeflere doğru hazırlanması, kitlelerdeki nesnel gelişmeyi değerlendirmesiyle, kitlelerin ihtiyacı olan mücadele ve örgütlenme biçimlerini bulmasıyla mümkün olacaktır. Toplumun kaçınılmaz gidişini bilen işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olarak, temel ve sürekli görevimiz olan işçi sınıfını ve emekçi kitleleri bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine sokmanın yanısıra; güncel, ivedi görevimizin anti - faşist güç ve eylem birliği olarak tanımlanmasını böyle kavramak gerekir.

Üstelik Partimiz, anti - faşist güç ve eylem birliği politikasını, sadece bilimsel verilere dayandığı için de benimsemiş değildir. Bu politika doğrudur, bilimsel verilere uygundur ve böyle bir politikayı benimseyerek Partimiz bir kez daha kitlelere en doğru mücadele yolunu gösteren güç olduğunu kanıtlamıştır. Fakat bir politikanın bilimsel olması, doğru olması yetmez; onun mutlaka hayata geçirilmesi gerekir. Partimizin işlevi yalnız doğruları ortaya koyması değil, daha da önemlisi, bu doğrular uğrunda en tutarlı mücadeleyi vermesidir. Anti - faşist güç ve eylem birliği politikası da, Partimizin her zaman bilimsel doğruları ortaya koyduğunu kanıtlamak için değil, uğrunda bütün güçlerimizin ve olanaklarımızın seferber edilmesi için benimsenmiş, bizlere bir direktif olarak verilmiştir. Bu politikanın hayata geçirilmesi de, herşeyden önce parti üyelerimizin bu gerçeğin bilincine tam olarak varmalarıyla mümkündür. Parti üyelerimiz, bu politikanın hayata geçirilmesinin, kendilerinden; sadece verilen görevlere tam olarak riayet değil, aynı zamanda büyük bir insiyatif, yaratıcılık ve enerji beklediği konusunda ikna edilmelidirler.

Arkadaşlar,

Partimizin örgütlenmesi ve güçlendirilmesiyle anti - faşist güç ve işbirliği politikası, asla birbirinin yerini tutacak, tutabilecek çalışmalar değildir. İkisi de birbirinin başarısı için zorunlu, kaçınılmaz olan çalışmalardır. Partimiz, anti - faşist güç ve eylem birliği politikasına girerek, Partinin örgütlenmesi görevinde en küçük bir rahatlığa kavuşmuş değildir. Aksine, Partimizin örgütlenmesi ve güçlendirilmesi görevi bugün her zamankinden çok daha önemli bir görev durumuna gelmiştir. Partimiz, bugün, örgütlenme düzeyini, geçmiştekinden çok daha kısa bir sürede, çok daha büyük bir hızla yükseltmek zorundadır. Partimizin anti - faşist mücadelede kitlelere ve diğer demokratik güçlere önderlik görevini yerine getirebilmesi, anti - faşist mücadelenin, hedeflerinden saparak yozlaşmasının önlenmesi, ancak Partimizin kitlelerdeki gücünün kabul ettirilmesiyle, Parti görüşlerinin toplumun her yerinde savunulmasıyla mümkündür. Bu yüzden örgütlenme görevlerimizde en küçük bir hafifleme olmamıştır. Fakat, Partimizin anti - faşist mücadeledeki görevleri, sadece örgütünün güçlendirilmesiyle sınırlı değildir. Parti örgütlenmesi, anti - faşist güçlerin eylem birliğini sağlamak için tek başına yeterli değildir; nasıl anti - faşist güçlerin birliği Parti içinde sağlanmayacaksa. Anti - faşist güçlerin iş ve eylem birliği, ancak bu uğurda verilecek tutarlı, sürekli ve sabırlı bir mücadeleyle sağlanabilir. Anti - faşist güç ve eylem birliği politikasının başarısı için, en geniş politik esnekliğin uygulanabilmesi, anti - faşist mücadeleye kazanılabilecek tek bir kişinin bile faşist güçlere kaptırılmamasını sağlayacak birlik noktalarının bulunabilmesi gerekir. Partililer önümüzdeki dönemde bu iki görevi, bir yandan Partinin örgütlenmesinin güçlendirilmesi, diğer yandan da faşizme karşı mümkün olan en geniş güçlerin birliğini sağlama görevlerini birarada yürütmek zorundadırlar.

Arkadaşlar,

Herşeyden önce bilinmelidir ki, Partimizin anti - faşist güç ve eylem birliği için çalışması, Partimizle diğer ilerici, demokrat güçler arasındaki farklılıkların ortadan kalkması anlamına gelmemektedir. Bu farklılıklar bugün de olduğu gibi sürmektedir ve toplum yapısının kaçınılmaz sonucudur. Bu farklılıkların ortadan kaldırılması, ya da işçi ideolojisi ile onun dışındaki ideolojik çizgiler arasında bir uzlaşma kesinlikle söz konusu olamaz. Ayrıca, diğer ilerici güçlerle aramızdaki farklılıkların, ortadan kalkmasa bile, «bugün için önemini yitirmiş ya da azalmış» olması da söz konusu değildir. Bu farklılıklar, bugün de varlığını sürdürdüğü gibi, önemini de aynen korumaktadır. İşçi sınıfı ideolojisi ile burjuva ideolojisi arasında ortaya çıkabilecek en küçük bir bulanıklık, Partimizin öncü rolünün zayıflamasına, anti - faşist mücadelenin şekilsiz bir yığın hareketine dönüşmesine neden olacaktır. Dolayısıyla ideolojik farklılıklar bugün de önemini korumaktadır; hatta ideolojik titizliğin önemi bugün her zamankinden daha büyüktür. Fakat bütün bunlar, anti - faşist güç ve eylem birliği politikasının geçici bir politika, zorunluluklar nedeniyle katlanılan bir manevra olduğu anlamına gelmemektedir. Bütün bunlar, sadece, Partimizle diğer ilerici güçler arasındaki farklılıkların, onlarla aramızda ilkelere dayalı bir işbirliğinin kurulmasına engel olmadığını; anti - faşist güçbirliğinin kısa değil, uzun vadeli bir strateji olarak görülmesi gerektiğini; partililerin, bu farklılıkların bilincinde olarak, diğer ilerici, anti - faşist güçlerle birlik noktalarını bulabileceklerini ve bulmaları gerektiğini göstermektedir. Bu, anti - faşist, demokrasi mücadelelerinin temel bir kuralıdır. Partimizin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesini bir bütün olarak kavraması, yalnız Partimizi diğer ilerici, demokratik, yurtsever güçlerden ayıran temel fark değildir. Aynı zamanda Partimizin, bağımsızlık ve demokrasi hedefleri uğrunda kendisi dışında mücadele eden diğer tüm güçlerle ortak bir mücadeleyi zorunlu görmesinin de temel nedenidir. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin bütünlüğü, bütün bu mücadelenin tek bir güç tarafından verileceği anlamına değil, tam tersine, bu hedefler için mücadele eden farklı güçlerin ortak ve uyumlu bir mücadele içinde olabilecekleri ve olmaları gerektiği anlamına gelir. Partimizle diğer demokratik güçler arasındaki, bugüne kadar en net biçimiyle ortaya konan farklılıkların, Partimizle bu demokratik güçler arasında işbirliğinin imkansızlığını kanıtlamak için değil, tam tersine, bu işbirliğinin objektif şartlarını yaratmak için ortaya konduğu çok iyi kavranmalıdır. Böylece anti - faşist güçbirliği politikasını, Partimizi işçi sınıfı partisi yapan niteliklerle birlikte, günümüzün koşullarının temel bir gereği, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin başarısının temel koşullarından biri olarak görülmelidir.

Arkadaşlar,

Önümüzdeki dönemde ideolojik titizliğin öneminin artacak olmasının bir başka nedeni de, anti - faşist güçbirliğinin gerçekleştirilmesi sürecinde partililerin, burjuva ideolojisinin çok çeşitli biçimleriyle karşılaşacak olmalarıdır. Anti - faşist güçbirliğine katılmasına çalışılacak olan, sosyal demokratlardan «sosyalist» sıfatlı gruplara kadar, pekçok unsur, ya burjuva ideolojisinden etkilenmiş görüşlerini empoze etmeye çalışacak, ya da güçbirliğinin gerekliliğine bu görüşlerini öne sürerek karşı çıkacaklardır. Onların güçbirliğine kazanılmaları, büyük ölçüde, güçbirliğini engelleyici görüşlerinin yenilmesine bağlı olacaktır. Bu da, ancak, sağlam bir ideolojik yapıyla, sağlam bir ideolojik mücadele kabiliyetiyle başarılabi-

lir. İkna yönteminin sonuç vermesi, mutlaka yüksek bir ideolojik düzeyin varlığını gerektirir. Bu yüzden, anti - faşist güç ve işbirliği politikası, partililerin ideolojik düzeyinin her bakımdan yükseltilmesini zorunlu kılmaktadır.

Arkadaşlar,

Anti - faşist güçlerin iş ve eylem birliğinin, kısa sürede ulaşılabilecek bir hedef olmadığına da değinmek istiyoruz. Anti - faşist güç ve eylem birliği, uzun ve sabırlı bir mücadele sonucunda ulaşılabilecek bir hedef olacaktır. Bu mücadelede bazı hedeflere daha kolay, bazı hedeflere daha zor, hatta çok büyük güçlüklerle ulaşılabilir. Bazı güçlerle işbirliğinin sağlanması daha kısa bir yol izleyebilir; bazı güçlerin anti - faşist mücadeleye kazanılması oldukça uzun çalışmaları gerektirebilir. Hatta bazı en önemli güçlerin kazanılması, en uzun ve yorucu çalışmayı gerektiren hedef durumunda ortaya çıkabilir. Sosyal demokrasinin geniş bir kitle desteğine sahip olduğu Türkiye'de özellikle bu durum beklenebilir. Fakat Partimiz, anti - faşist güç ve eylem birliği için mücadeleye girerken, bu mücadelede sadece bazı hedefleri göze almış, bazı hedefleri ise koşullara bırakmış değildir. Tersine, anti - faşist güç ve eylem birliğinin en ileri hedeflere ulaşması için sonuna kadar direnççle mücadele edebilecek tek güç, Partimizdir. Bu mücadelenin her aşamasında atılabilecek adımları ulaşılabilecek ve ulaşılması gereken hedefleri, mevcut koşullara dayanarak Partimiz belirleyecektir. Bu değerlendirme sırasında diğer demokratik güçlerin durumları sonuna kadar dikkate alınacak ve onlara hiçbir hedef empoze edilmeye çalışılmayacak da olsa, Partimiz dışındaki hiçbir gücün subjektif istekleri bu mücadeledeki hedefleri belirlemeyecektir. Türkiye'de çok sık görüldüğü gibi, zaman zaman toplumda, mücadeledeki ileri hedefleri zorla yakınlaştırma ve hayalci bekleyişler yaratma eğilimi güçlülük kazanabilir. Birtakım hedefler koşullardan bağımsız olarak ısrarla savunulmaya ve empoze edilmeye çalışılabilir. Anti - faşist mücadelede konusunda böyle olabilir ve olmaktadır. Böyle soyut ve kısa sürede gerçekleştirilmesi olanaksız hedeflerin güncellik kazanması, Partilileri anti - faşist güç ve eylem birliği politikasının somut hedefleri konusunda yanılgıya sürüklememelidir. Bu hedeflerin ancak bilimsel bir değerlendirme sonucu ortaya çıkacağı unutulmamalıdır. Bazı hedeflere kısa sürede ulaşılamaması ya da ulaşılamayacak olması, Partilileri, ne anti - faşist güç ve eylem birliği politikasının tutarlılığı konusunda kuşkuya düşürmelidir, ne de bu politikanın kısa vadeli hedeflere ulaşmak için bulunduğu kanısına yöneltmelidir.

Arkadaşlar,

Son olarak demokratik kitle örgütlerinin önümüzdeki dönemde taşıdığı önem konusuna değineceğiz. Başta sendikalar olmak üzere demokratik kitle örgütleri, faşizme karşı olan güçlerin iş ve eylem birliğinin sağlanmasında çok önemli bir rol oynayacaklardır. Siyasal partilerin ve siyasal akımların, anti - faşist güçbirliğinin sağlanmasında oynayacakları rol de, büyük ölçüde, demokratik kitle örgütlerindeki çalışmalarına bağlı olacaktır. Demokratik kitle örgütleri, geniş kitlelerin ekonomik ve demokratik mücadelenin bilincine vardıkları, bu mücadeleye ilk olarak katıldıkları ve biraraya geldikleri örgütlerdir. Demokratik kitle örgütlerinde biraraya gelen kitleler, toplumumuzun siyasal bakımdan en aktif bölümünü meydana getirmektedirler. Emekçi kitlelerin bu bölümünün kazanılması, her anti - faşist mücadelenin atacağı ilk adım olmak zorundadır. Farklı politik eğilimlerdeki ilerici, demokratik güçlerin tabandaki birliğinin ilk adımı da, toplumumuzun politik bakımdan en aktif bu kesiminde atılmak zorundadır. Ayrıca demokratik kitle örgütleri, henüz kendileri dışında kalan emekçi kitlelerin demokratik mücadeleye katılmalarında da önemli bir yer tutmaktadırlar. Bu koşullarda, partililerin demokratik kitle örgütlerindeki çalışmaları, anti - faşist güç ve eylem birliği politikasının hayata geçirilmesinde son derece büyük bir önem kazanmaktadır. Partililer, bir yandan bulundukları demokratik kitle örgütlerinin, hedefleri doğrultusunda başarıyla çalışması ve daha geniş bir kitleyi örgütleyebilmesi için; diğer yandan, bu örgütler içinde en geniş ilerici, demokratik güçlerin eylem birliğinin sağlanması için çalışmak zorundadırlar. Demokratik kitle örgütlerinin yöneticileri düzeyinde kurulacak olumlu ilişkiler, örgüt genel merkezlerinin alacakları olumlu tavırlar, hiçbir zaman, bu örgütlerin tabanını oluşturan kitlelerin eylem birliğine katılmasının yerini tutamaz. Mutlaka bu kitlelerin eylem birliğine katılması hedef alınmalıdır. Ve bu eylem birliğine katılacak olanların da mutlaka, bilinçli, aktif olarak katılmaları için çalışılmalıdır. Demokratik kitle örgütlerinde çalışan partililerin en büyük yol göstericisi, her zaman için, mümkün olan en geniş eylem birliğinin sağlanması olmalıdır.

Partimiz, anti - faşist güç ve eylem birliği politikasına girerken, gerçekten büyük ve tarihi bir sorumluluk almıştır. Bu sorumluluğa layık olabilmek, hepimizin en birinci görevidir. Bu görevi, üstün bir dayanışma, yüksek bir disiplin, sağlam bir ideolojik birlik içinde yerine getireceğiz.

Çankaya ilçe örgütünün raporundan

Partiye Duyulan Güven

Yavuz Çizmeci — Partili arkadaşlarım; aslında yeni olarak pek fazla söyleyecek sözüm yok. Ama yine de yönetici arkadaşlarımdan söz almak ihtiyacı hissettim. Çünkü bu toplantıda, toplantıyı açan Genel Başkanımın konuşmasından, ikinci oturumu açan Genel Sekreterimin konuşmasından en son konuşmacı Giresundaki emekçi arkadaşımın konuşmasına kadar bütün konuşmalardan, şimdiye kadarki bütün parti toplantılarından çok daha fazla heyecanlandım. Bunu bütün içtenliğimle söylüyorum ve Partime olan inancım ve bağlılığım bir kat daha arttı. Bunun nedenlerini irdelemeye bunun nedenlerini dilim döndüğünce anlatmaya çalışacağım: Çünkü gerek dünyada şimdiye kadar verilmiş olan ve bundan sonra verilecek olan anti - faşist ve anti - emperyalist mücadelenin özünü kavramada bu toplantı ve konuşmalar bana son derece yardımcı oldu ve bu anlamda büyük heyecan duydum. Aynı heyecanı şu Örgütlü Birleşik Güç Yenilmez adlı broşürü okuyunca duydum. Arkadaşlarım hepimiz çok yakından yaşıyoruz ve biliyoruz ki, bugün Türkiye'de bir açlık yaşanıyor. Emekçi kesimlerde, işçi emekçi kesimlerde ve genç yurtsever aydın kesimlerinde bir açlık yaşanıyor. Bu açlık anti - faşist, anti - emperyalist eylem birliğinin hayata geçirilmesi; programıyla, eylem programıyla, zamanlamasıyla ve eylemleriyle hayata geçirilmesinin açlığı. Bunu kitle örgütlerinde çalışan bir partili arkadaşınız olarak çok yakından biliyorum. Ve eminim ki, gerek kitle örgütlerinde çalışan, gerekse işyerlerinde, mahallelerinde, ilericilerle, devrimcilerle yakın doğrudan ilişkisi olan bütün partili arkadaşlarım hissetmektedirler.

Bir açlık yaşıyor ilericiler, devrimciler, sosyalistler. Bu açlığı öylesine somut görebiliyoruz ki, örneğin üç, dört sayı önce Yürüyüş Dergimizde dört demokratik kitle örgütünün genel başkanıyla yapılan bir açık oturumdan sonra, şimdiye kadar bizimle doğrudan ilişki kurmaya korkan arkadaşların ilişki kurduğunu görebiliyoruz. Öylesine yakın görebiliyoruz ki bu açlığı, yine Yürüyüş Dergisinin son sayılarında bir Stanbolisky olayını anlatan bir sayfada, «anti - faşist, anti - emperyalist mücadeleyi kavrayamıyanlara ve o mücadeleyi hayata geçiremeyenlere artık tarih hesap soracaktır» gibi bir cümle bir sürü genç arkadaşa umut ışıkları veriyor. Bu açlığı böylesine somut olaylarda, böylesine satırlar arasındaki kelimelerde bile görebiliyoruz. Bu açlığın kavrayabildiğim kadarıyla iki yanı var. Birinci yanı, şimdiye kadar Türkiye'de sol adına çıkmış bir dizi siyasal hareket diyelim, çeşitli dönemlerde güçbirliği önerilerinde, eylem birliği önerilerinde bulundular. Türkiye'deki işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin böylesine bir eylem birliğine ihtiyacı var. Ama ne yazık ki ve nesnel olarak nedenlerini çok iyi biliyoruz, şimdiye kadar önerilen eylem birlikleri bir türlü sonuç vermedi. Neden sonuç vermedi? Çünkü özellikle 1970'ten sonrasını ele alırsak bu eylem bir-

her işyerinde bir çalışma ekibi, her köyde bir çalışma ekibi

likleri gerçeklere dayalı önerilere, gerçeklere dayalı programlara dayanmamaktaydı. Hem daha önemlisi bunlara dayanmadığı için Partimiz, Türkiye İşçi Partisi bu eylemlerin içinde yoktu. Bunun sonucu olarak çeşitli biçimlerde önerilen eylem birlikleri olumsuz olarak sonuçlandığı zaman yine çeşitli kesimlerde, ilerici, devrimci, sosyalist kesimlerde bir umutsuzluk belirmekte idi. Açlığın bir nedeni bu idi.

Yine Türkiye'de anti - faşist mücadele, anti - emperyalist mücadele kendisini dayattıkça buna karşı sanki tutarlı bir yol imiş gibi bireysel teröre dayalı bir takım eylemler konduğunda, bu eylemlerin yanlışlığını görenler kavrayanlar, gene bu açlığı duyabiliyorlardı.

Şimdi Partimiz ideolojik sağlamlığına dayanarak, ona güvenerek ve de militan kadrolarına güvenerek bu açlığa cevap verme durumunda. Bu açlığa cevap verecek. Bunu bütün içtenliğimle söylüyorum.

Artık çoğu çevrelerde konuştuğumuzda görüyoruz ki, Türkiye İşçi Partisinin de içinde olmadığı, TİP'in çerçevesini ve programını belirlemediği bir anti - faşist, anti - emperyalist ortak platform oluşturulamaz ve geliştirilemez. Türkiye'deki devrimci hareketin buna ihtiyacı var; Türkiye İşçi Partisinin böyle bir örgütlemesine, anti - faşist, anti - emperyalist mücadeleyi geliştirmesine ihtiyacı var. Bu ihtiyaca cevap verecek olan hareketin, işçi sınıfı hareketinin Partimiz olduğunu yine parti yöneticilerimizin konuşmalarından görebiliyoruz. Ne diyor Parti yöneticisi arkadaşlarımız; ve anti - faşist, anti - emperyalist mücadeledeki esnekliklerimizin sınırlarını bile nasıl çiziyorlar: Diyorlar ki, Türkiye'de CHP de dahil olmak üzere bütün sol partiler anti - faşist, anti - emperyalist eylem birliğine hatta zarar vermeleri muhtemel olsalar bile, eğer girecekse böyle bir eylem birliğine, biz, bir tek kişinin bile girmesini isteriz, onun için çaba sarfederiz, onun için sabırlı bir mücadele veririz; diyorlar.

Bunu ben kendi adıma bir partili olarak kavramak zorundayım. Ve bize yine son derece geniş, ama gene ideolojik netliği de belirten bir çerçeve çiziliyor ve deniyor ki, maocu olmayan, bireysel teröre dayanmayan bütün örgütlerle ilişki kurmak; onların anti - faşist, anti - emperyalist mücadele içinde olabilmelerini sağlamak. Gene bütün bunların dışında, şimdiye kadar Türkiye'de hiç bir siyasi harekette görmediğimiz bir alçak gönüllülük görüyoruz. Şu Broşürün sonunda müsadenizle son paragrafı okumak istiyorum.

«Türkiye İşçi Partisi tarafların eşit haklarla katılacakları faşizme karşı olan siyasi parti, birlik, sendika, dernek, kuruluş ve örgütlerin temsil edilecekleri birleşik bir hareketin hızla geliştirilebilmesi, demokratik toplumsal muhalefetin örgütlenip güçlendirilmesi için üstüne düşen her türlü göreve hazırdır.»

Burada altını çizmek istediğim olay şu arkadaşlar. Türkiye İşçi Partisi diyor ki, «tarafların eşit haklarla katılacakları...» Bu bir yaklaşım meselesidir; bu, anti - faşist, anti - emperyalist mücadeleyi doğru biçimde kavrama ve kitlelere kavratma sürecine girme meselesidir. Bunu şimdiye kadar hiç bir şekilde görmedik. Hepimizin bildiği, arkadaşlarımızın çeşitli biçimlerde eleştirdiği ve bugün Türkiye'de artık tutmayacağı an-

laşılan UDC çağrılarında gördük. Onun dışındaki çağrılarda da gördük. Tepeden sarkan, üstten bakan, sadece ben varım, benim dışımda kimse yoktur ve ancak benimle cephe olur, anti - faşist eylem olur diyen bir anlayışa karşı, kendi ideolojik sağlamlığına, kendi ideolojik netliğine güvenen bir tavır görüyoruz.

Ve arkadaşlar bütün bu ideolojik netlik ve politik esnekliği, —yinelemek istiyorum— kavramış bir Parti olarak, en sade üyesinden, en tepedeki, Genel Merkezdeki yönetici arkadaşlara kadar anti - faşist, anti - emperyalist mücadelenin gereklerini kavramış bir Parti olarak ülkemizdeki anti - faşist, anti - emperyalist mücadeleyi örgütleyeceğimize inancımı ifade etmek istiyorum.

Yaşasın ülkemizdeki anti - emperyalist, anti - faşist eylem birliği,

Yaşasın sosyalizm yolunda bu eylem birliğini gerçekleştirecek olan Partimiz.

Basında görevli üye
Yavuz Çizmeci'nin
konuşmasından

Yayınlarımızın

«Baştarafı 15. sayfada»
ve sosyalizmi anlatmaya da çalışıyorduk. Konuşmalarımızda sınıf ve kitle sendikacılığı, fazla kuramsal olmadan anlatılan konuların başında geliyordu. Bu konuşmalar sırasında işçiler Partili olduğumu bilmiyorlardı. Kısa bir dönem sonra Parti yayınlarını götürmeye başlamam ve Partililiğimi açıklamam sevinç yarattı. Şimdi yayınlar kapışılarak alınıyor, okunuyor ve tartışılıyor. Bu çalışmaların hemen ertesinde yapılan beşinci İl Temsilcileri Toplantısına katılabilmek için işçi arkadaşların kimileri özel durumlarını ayarlayabilecek ölçüde yakınlaştılar. Bu çalışmalar kolay çalışma birimlerinde yoğunlaşmış olan maocu unsurların tecritini ve onlara sekiz saati çekilmez biçime soktu. Kısa zamanda Partiye kazanabileceğimiz bir kaç arkadaş belirdi. Şimdi artık iki kişiyiz ve yapacak işimiz çok.»

Bölgemizde Partimizi sökülmez biçimde kökleştirdikten sonra yoğun olarak sendikal çalışmaya ağırlık verdik. İşçiler ilerici sendikal birliklerini DİSK içinde DİSK'in ilkelerini hayata geçirerek kuracaklar. Buna DİSK üst yönetimi engel olamayacak. Bölgemizde de bu böyle gerçekleşecek. Bunu ancak bilimsel sosyalistler yapabilirler. Yani biz Partililer. Bu çalışmada önümüze çıkacak tüm engelleri yıkmaya kararlı olarak yeni bir çalışma dönemine atılıyoruz.

Şimdiye kadar ekipteki değişiklikler yüzünden oturtamadığımız bir takım çalışmalar bu dönemde başarılarak aşılacaktır. Artık ekibimizde işyeri dışından sadece bir arkadaş kaldı. Ve bundan sonraki değişimler hep işçi katılmaları dolayısıyle olacak. Bunun bilinmesi kimi çalışmalarımızı daha rahat tasarlamamızı getiriyor. Artık ekibimiz doğal ekip toplantılarının yanısıra işyerindeki sempatizanları da kapsayan otuzar kişilik toplantılar ve eğitimler yapmayı başarabiliyor. Artık çalışma bölgemizde dost ve düşman herkes, 'TİP buraya bayrağını dikti' diyor.

Biz bunları da bilerek önümüzde çok yapacak işimiz var diyoruz.

Elbetteki bu çalışmalarımızdan da anlımızın akıyla çıkacağız. Çünkü biz Türkiye İşçi Partiliyiz.

35. sayı Çark Başak'ta yayınladığımız «Sürekli İlişki ve Ekip İçi Uyum» başlıklı yazı Ankara, Çankaya ilçesine bağlı bir Çalışma Ekibinin, «Somut Sorunlara Dayanmak ve İlişki Kurmakda Becerikli Olmak» başlıklı yazı İstanbul, Beşiktaş İlçesine bağlı bir Çalışma Ekibinin yazısıdır.

Tekelci Burjuvazi, Kitleleri Faşist Demogojiyle Aldatmaya Çalışıyor

Faşizm işçi ve emekçi sınıfların düşmanıdır. İşçi sınıfı hareketine düşmanlık, demokratik hak ve özgürlüklere, aydınların düşmanlığı beraberinde getiriyor. İşçi sınıfı hareketine düşmanlık, işçi sınıfı ideolojisine düşmanlıkla başlıyor. Anti komünizm burjuvazinin başından beri savunduğu ve fırsat buldukça uygulamaya çalıştığı bir politika. Bu politika faşist eylem gruplarıyla işçi sınıfı hareketini ve tüm demokratik hareketi geriletip sindirmeyi de devlet gücünü bütünüyle ele geçirmeye hazırlanıyor. Bu amaç için her kalıba bürünüyor. Ancak faşizmin kapitalist dünyanın her yanında bir tek açık kimliği var. O da anti komünizm.

Anti komünizm, dünyadaki üç temel devrimci akımın (sosyalist sistem, Uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş hareketleri) karşısına en saldırgan bir biçimde çıkan emperyalizmin politikası. Yerel uygulayıcıları faşistler. Bu anlamda anti - komünizm, emperyalist burjuvazinin uluslararası temel politik tutumu. Amacı, sosyalizmin ileri aşamalara yükselmesini önlemek, uluslararası işçi sınıfı hareketinin kazanımlarını elinden almak, ulusal kurtuluş hareketlerini bastırmaktır. Çeşitli ülkelerdeki faşistler bu amaca hizmet için kitle tabanı yaratmaya, giderek devlet aygıtını kontrol etmeye ve bu yolla dünya devrimci sürecini durdurmaya, hiç değilse yavaşlatmaya hizmet etmeye çalışan emperyalizmin yerli politik işbirlikçileridir.

Emperyalizmin artık faşizm ihraç etmeye gücü yetmiyor. Detant bunu engelleyen temel faktör durumunda. Şimdi faşizmin açıktan savunulması çok güç. Üç temel devrimci gücün kazanımları uluslararası politik alanda böylesi demokratik bir ortam yarattı. Ancak bu faşizmin yerel uygulamalarına engel değil. Üç temel devrimci akım ve onun dayatıp kabul ettirdiği detant tek tek kapitalist ülkelerde otomatik bir demokratikleşme sağlamıyor. Bunun için ulusal planda işçi sınıfının ve tüm öteki demokratik güçlerin inatçı ve kararlı mücadelesi gerekiyor. Tekelleri besleyen kaynaklar kurutulmadıkça, dirençli militarist çevreler temizlenmedikçe ve bunun için kitlelerin gücü inatçı, kararlı ve kalıcı bir biçimde seferber edilmedikçe faşist tehlikenin önünün alınması imkansız.

Faşizme karşı tüm demokratik güçlerin eylem birliğinin sağlanması ve faşist ideolojinin etkilerinin ortadan kaldırılması faşizme karşı mücadelenin tek ve geçerli yöntemi.

Faşist demagojinin en geniş kitleler içinde durmadan açığa çıkarılması gerekiyor. Her somut olayı durmadan usanmadan defalarca açıklayarak bilinçsiz kitlelerin faşizme kitle tabanı olmalarının önüne geçilmesi bu kitlelerin içinde örgütlenmeyle mümkün. Onlara doğru çözümleri ve kurtuluş yolunu göstermek, faşist demagojinin yerle bir edilmesiyle mümkün.

Gençlerin faşist demagojinin etkilerinden sıyrılması için daha kararlı ve daha etkin bir mücadele sürdürülerek anti - faşist eylemi geliştirmek gerekiyor.

Faşizm burjuvazinin kitlelerin sorunlarına çözüm getiremediği, kitleleri yönetmekte acze düştüğü dönemlerde parlıyor. Tekelci burjuvazi tarafından kitlelerin bunalımlarına, çözüm diye öneriliyor.

Bugün Türkiye'de kitleler bunalım içinde. Sorunlar hergün artıyor. Burjuvazi kitlelerin sorunlarına çözüm getiremiyor.

Öne sürülen verilere göre en iyimser bir yorumla faal nüfusun beşte biri işsiz. Bu rakamın içinde gizli işsizler yok. İşi olup da insanca yaşamayanlar için hesap yapmak ise tümden geçersiz. Çünkü İşçi emekçi kitleler içinde insanca yaşamaya elverir ücret alanlar çok küçük bir azınlık. Yoksul emekçi kesimlerinde, özellikle, yoksul köylüler içinde okuma yazma oranı %50'nin altında. Toplumsal üretimden aldıkları pay en ilkel şartlarda ve de sağlıklı kaldıkları sürece ayakta durmalarına yetiyor. Bu büyük kitle örgütsüz, iktidara yönelik talepleri son derece sınırlı; ancak, en temel, en hayati konularda odaklaşmış durumda.

Tüm nüfus içinde yüksek tahsil görmüş olanların oranı %3 civarında. Yüksek tahsil yapmanın iş bulmak açısından, aç kalmamak açısından önemli yararı var. En genelinde görülen yarar bu. Diploma sahibi olmak iş bulmada başlıca etken. Ama giderek bu da yetmiyor. Yüksek tahsil yapan onbinlerce gence iş bulmak burjuvazi için çözümsüz bir sorun. Diplomalı işsizler her geçen gün biraz daha çoğalıyor. Sıradan devlet memurlukları yüksek tahsilli gençler tarafından dolduruluyor.

Diğer etkenlerin yanında bu durum da öğrenci gençlik içinde koyu bir istikbal endişesi yaratıyor. Beri yandan yüksek tahsilli olmanın onur kazandırıcı rolü de var. Yüksek tahsil çağına gelen ve yüksek tahsil yapmak isteyen gençlerin sayısı hızla artıyor. Yüksek tahsil yapmak özellikle yoksul kitleler içinden gelen gençler için sınıf atlama umudu. Sadece gençler için değil, aileleri için de yüksek tahsilli bir evlat, istikbal garantisi.

Öğrenci gençlik içinde önemli bir kesim yurtsever, ilerici, demokrat, sosyalist. Tüm sorunların kaynağında kapitalist düzeni görüyor. Kapitalizmi görüyor. Bunun için örgütlenmeye çalışıyor. Anti - faşist, anti - emperyalist eylemlere giriyor.

Diğer bir kesim var. Faşist demagojinin oltalarına takılmış, tekelci sermayeye ve sömürüye karşı milliyetçilik, ırkçılık, turancılık oltalarına, anti - komünizm oltasına. Düzenden şikayetçi ve düzene karşı. Çare diye bulduğu tekelci burjuvazinin faşist ideolojisi. Tüm gençler gibi bunlar da özverili. Din, örf, adet gibi eski moral değerlerin yanı sıra yeni yaratılan ırkçılık turancılık gibı yeni moral değerler için bütün enerjisini ortaya koyuyor. Yaralanıyor, hapse giriyor, ölüyor.

Tümü, hiç değilse faşist eylemin en önde gelenleri yoksul çocukları. Hapse girenler, yaralananlar, ölenler onlar. Faşist eylemin içinde olanların etkin kesimi öğrenci gençler.

Faşist demogojinin tuzaklarına kapılıp giden faşist ideoloji ve eyleme sempatizan gençlerin kurtarılmaları gerek. İdeolojik mücadelenin, özellikle bu kesime yönelik ideolojik mücadelenin başarıyla yürütülebilmesi için bu gençlerin somut sorunlarının ortaya çıkarılması zorunlu.

Mussolini'nin kara gömleklilerini savaştan dönen ve işsiz kalan eski askerler yönetiyordu. Çünkü Mussolini onların savaşta geçen yaşamlarını yüceltmişti. Çünkü düzen onlara iş bulamadığı halde, büyük sermaye faşist eylem için onları besliyordu. Savaş içinde ezildikleri militarist disiplinin bu sefer uygulayıcısı durumuna geçmişlerdi. Devlet içinde bazı odaklar, bu faşist grupları himayesine almıştı. Bu olanaklarla yürüttükleri kabadayılık ve öteki lumpen eylemleriyle çevrelerinde göreceli bir üstünlük sağlıyorlardı. Benzer nitelikler Nazi S. A. larda görülüyordu.

Türkiye'deki faşist eylem gruplarında ise bu genel nitelikleri değişik koşullarda yakalamak mümkün. Siyasi iktidarın ve bazı devlet organlarının açık koruyuculuğu inkar edilemeyecek bir gerçek. Okuldan okula, işyerinden işyerine, kentten kente dolaştırılan faşist eylem gruplarının küçük başışlarla beslenemeyecek kadar külfetli ağır bir mali sorun olduğu açık gerçeklerden diğeri. Mussolini'nin savaş içinde eğitilmiş eski askerlerinin «yetenekleri» faşist militanlara, komando kamplarındaki eğitimle sağlanıyor. Bu kamplar açıktan eylemlerini gene devletin göz yummasıyla sürdürebiliyorlar. Nihayet faşizm, yüksek tahsildeki gençlere kaybettikleri istikbal umudunu kazandırıyor. Faşist eylem grupları içindeki tüm «rütbe»ler yüksek tahsilli faşistlerin tırmanabilecekleri «makam»lar. Kaldı ki, daha ilerisi için de vaadlerde bulunuluyor. Devlet yasama ve yönetim organları içinde çeşitli görevler onları bekliyor(!). Bu vaadlerin inandırıcı olması için de şimdiden ellerine yeteri kadar kanıt veriliyor. İş arayana iş bulunuyor. Yeterli hizmeti(!) yapanlara çeşitli resmi dairelerde, bir memurun yıllarca çalışıp ulaşamayacağı makamlar bağışlanıyor. Etkin oldukları devlet organlarında sempatizanlarının işleri tez elden yürütülmeye çalışılıyor.

Büyük sermaye bilinçsiz gençlerin tüm coşku ve özlemlerini faşist eylem içinde karşılamaya olanaklar hazırlıyor. Üstelik ken-

«Devamı 18. sayfada»

ÖRGÜT HABERLERİ

Yayınlarımızın Ekip Çalışmasındaki Yeri ve Önemi

Ankara: Çankaya İlçesi'ne bağlı bir çalışma ekibinin deneylerini aktaran bir yazısını yayınlıyoruz:

1976 Temmuzunda üç kişi olarak bir işyerinde kurulan ekibimiz, ilk çalışma olarak ekip bölgesinin tanınmasını, bu yönde araştırmaların yapılmasını ve ekip bölgesinde Partimizin tanıtılmasını amaçlamıştı. Bu amaçla yoğun yayın ulaştırımı, yaygın ilişki kurma, ilk çalışmalarımızın temelini oluşturdu.

Ekip bölgemizin çalışanları; işçiler, memurlar, yöneticilerden oluşuyordu. İşçiler, memurlar diyoruz; çünkü daha sonra da değinileceği gibi emekçilerin bölünmesi olgusu işyerimizde tüm özellikleriyle görülüyordu. Yine işyerimizin özelliklerinden biri, teknik eleman olarak çalışan kimi mühendislerin işverence yönetim kademelerine atanmaları ve emekçilerin karşısına, aynı kitle örgütü üyesi olan bir takım başka emekçilerin çıkarılmasıydı. Ekip bölgemizdeki işçiler de çok değişik bölümlerde çalışıyorlardı. İşyerimizde büro işçiliğinden başlayıp sanayi işçiliğine kadar uzanan değişik çalışma birimleri bulunuyordu.

Yoğun çalışmalarımız, atelyeler ve onarım bölümlerinde sürmekteydi. Sonuçta bu çalışmalarımızın semerelerini aldık. Partiye kazandığımız çoğu arkadaşımız bu bölümlerden çıktı. Yönetim bölümlerindeki işçilere ise yayınları satma, Partiyi tanıtma biçiminde yaklaştık. Bu tür görevlerden birisinde çalışan ve şimdi üye olan bir arkadaşımızı da böylece tanıdık ve ilişki kurduk.

Bölgemizin yoğun işçi çalıştıran ve görece olarak ayrı özellikler gösteren kimi bölümlerine girmekte, sesimizi duyurmakta uzun süre zorluk çektik. Buralarda çalışan işçilerin grev hakkından yoksun oluşu ve diğer bir takım nedenlerin yanısıra politik bilinçlerinin çok zayıf olması sonucu Partimize karşı duyarsızdılar. Buradaki işçilerin 1978 yılında DGM'ye karşı başlatılan genel greve dahi katılmamaları bu tesbitimizin somut bir göstergesi oldu. Ancak bu sonuç bize çalışma biçimlerimizde de önemli eksiklikler olduğunu gösterdi.

Bölgemiz emekçileriyle ilgili demokratik kitle örgütlerindeki yöneticilerinin ve işyeri temsilcilerinin sosyalistlerden oluşması, bölgemiz çalışmalarını olumlu yönde etkilediği gibi buradaki elemanların demokrasi mücadelesindeki yerlerinin sağlamlığını ve başarısını da beraberinde getiriyor. Ekibimizin işyerinde çalışmalara başlayıp bu kitle örgütlerini tabandan yönlendirmesiyle daha önce kısmen de olsa etkinliği olan maocuların bu etkinlikleri hissedilir biçimde azaldı, örgütlenme girişimleri işyerinden sökülüp atıldı. İşçi sınıfına ters diğer akımların da girişimleri durduruldu. Bu günlerde işyerimizde başka bir ters akımın buna benzer girişimleri duyuldu. Şimdi de bu girişimi durdurmaya çalışıyoruz.

İşyerindeki demokratik kitle örgütlerinin, yani memurların, teknik elemanların ve işçilerin örgütlerinin, işçi ve emekçilerin demokratik kazanımları için eylem birliği şüphesiz zorunludur. Ama iş yerimizdeki TÜRK-İŞ'den ayrılma DİSK üyesi sendika şubesinin işçi sınıfına düşman maocu yönetimi her türlü ilişkiyi olanaksız kılıyor. Bütün girişimleri baltalamaya özen gösteriyor. DİSK üst yönetiminin ve aynı düşünceye değişik yönlerden gelen ilgili sendika yöneticisi unsurların işçi sınıfı bilimine ve birliğine düşman tavırları ve sendikanın sarı geçmişi, işçilerin DİSK içindeki sınıf birliklerinin sağlanmasında önemli zorluklara yol açıyor. Bu konuda engelleri ve çalışmalarımızı bir işçi üye arkadaşımız şöylece özetlemekte:

«Çalışmalarımıza işçinin kim, işverenin kim olduğunu; emeğin ne kadar değerli olduğunu, buna karşılık artık değeri yani emek - sermaye çelişkisini arkadaşlara anlatarak, benimsetmeye çalışarak başladık. Bu yakınlık daha sıkı bir arkadaşlığın kurulmasıyla sürdü. İşçi arkadaşların gelişimine de bakarak Parti'yi anlatmanın, tanıtmanın sırasının geldiğine karar verdik. Dergilerimizi, broşürlerimizi ulaştırdık. Uzun uzun teke tek konuştuk. Artık karşılıklı güven doğmuştu. Çalışmalarımızı nitelikli, öncü unsurlar arasına yönlendirdik. Sempatizanlarımız arttı. Maocuların işyerinde etkinliği söz konusuydu. Sempatizan arkadaşlarımızın işyerinde artmaları ve aktif duruma geçmeleriyle, çalışmalarımızın gelişmesiyle bu etkinliği kırdık.

«Bu arada işyerinde biri TÜRK-İŞ'e diğeri DİSK'e bağlı iki sendikanın mücadelesinde Partililerin doğal olarak ilerici sendika için çalışmaları bizlere olan güvenin artmasını sağladı. Sarı sendikadan uzaklaşan işçiler ilerici sendikaya girmeye başladılar. Ancak sendikaya tepeden inme getirilen başkan ve onun işçi sınıfına düşman Maocu yapısı çevresinde topladıklarıyla birlikte yaptıkları, işçiler arasında eskiden olan bir takım huzursuzlukların yeniden yeşermesine yol açtı. Zaten sendikamız her ne kadar DİSK'e katılmışsa da sarı sendikacılığından gelen uzlaşmacılığı tamamiyle üzerinden atamamıştı. Tüzük eski tüzüktü, yöneticiler eski yöneticilerdi. Bir türlü toplu sözleşmeye imza atamaması, bunun nedenlerini işçilere açıklamaktan kaçınması, temsilci seçimleri yaptırmaması hep eksi puanlardı. Bizse hem bunları anlatmaya hem de işçilerin DİSK içinde toplanmasını sağlamaya çalışıyorduk. Bu çalışmamızı başarıyla sürdürüyoruz. Çalışmalarımız bize olan güvenin artmasını ve güya 'solcu' akımların kökünden kazınmasını sağlıyor. Biz biliyoruz ki, işçiler her zaman için gerçekleri ve doğruları en çabuk anlayan kişilerdir. En önemlisi de biz gücümüzü, kılavuzumuz olan bilimsel sosyalizmden ve Partimizden alıyoruz.»

Ekip eğitim çalışmasını, parti program ve tüzüğünü okuyup özümseme, eski yayınlarımızı tarama ve günlük yayınları izleme, bilimsel sosyalizmin klasiklerini inceleme yoluyla yürütüyor. İşyerinde 20 adet satış ve 3 abone ile başlayan ÇARK BAŞAK satışı iki buçuk katına, abone sayısı 9 katına ulaşmıştı. Bağış, düzenliliği gözetilerek arttırıldı. Broşür satışları da, dergi satışımıza orantılı biçimde gelişiyor. Başlangıç dönemindeki amacımız, yani Partinin en geniş biçimde tanıtılması, başarıyla aşılmış oluyordu. Artık örgütlenme dönemine geçmenin zamanı gelmişti. Bu sürecin Partiye üye kazanma biçiminde gelişimi yeni yılla gerçekleşti. Artık Parti, işyerinden sökülüp atılamayacak biçimde yerleşmişti. Sapkın akımların işyerindeki etkinliği giderek azalmıştı. İşçi-emekçi kaynaşımı kitle örgütü üyelerinin Partili işçi arkadaşlarla birlikteliğiyle sağlamlaştı.

Mart ayıyla başlayan seçim döneminde diğer Parti çalışmalarıyla uyumlu bir biçimde sürdürülemeyen işyeri çalışmamız aksadı. İşyerine —o da sayısı artmamak kaydıyla— yayın ulaştırma dışında birşey yapılamadı. Ayrı özellikler gösteren birimlerdeki örgütlenmemizi hızlandırmak amacıyla ekibin ikiye bölünmesi, zamanlamanın yapılamaması ve çalışmaların aksaması nedeniyle başarısız kaldı. Bu yolda atılan adım geri alındı.

Seçimler ertesinde çlışmalar eskisinden daha da fazla yoğunlaştı. Önceden kurulan ilişkiler üyeliğe döndürüldü. 3 işçi arkadaş Partiye kazanıldı. Çark Başak 90, Yurt ve Dünya 71, Görev 180, Yürüyüş 55 olmak üzere satıldı. Bu rakamların çoğunun abone olması başarımızdı. Broşürler 75 den aşağıya düşmeyen rakamlara ulaştırıldı.

Ekibin kuruluşundan bu yana hedeflenen fakat başarılamayan bir birimdeki örgütlenme çalışmamız, seçim döneminde dağıtılan bildiriler, yaygın dağıtılan GÖREV dolayısıyla bu birimde bize karşı ilgiyi arttırdı. Bu potansiyelin olumlu yönde geliştirilmesine çalışmak ekibin güncel görevidir. Partili bir arkadaşımızın bu birime naklini sağlaması, buradaki çalışmalarımızı önemli ölçüde hızlandırdı. Bu arkadaş çalışmaları şöyle anlatıyor:

«İşe başlayalı çok az olmasına karşın tüm yayınlarımız onar onbeşer, satılmaya başladı. Bağış toplamayı ise bilinçli olarak biraz erteledik. Kısa sürede başarılı sayabileceğimiz bu işleri yapabilmemizi sık sık ikili, üçlü gruplar halinde işçi arkadaşlarla konuşmalar yapmamıza, onların somut sorunlarıyla yakından ilgilenmemize, ailevi sorunlarına kadar eğilmemize bağlıyoruz. Bu arada asıl çözümlerin politik olduğunu

«Devamı 13. sayfada»

Emekçi Kitlelerde Faşizme Karşı Mücadele Bilinci Gelişiyor

10 Eylül 1977 günü toplanan Başkanlık Kurulu, genel politik durumu görüşmüş ve aşağıdaki bildirinin kamu oyuna yayınlanmasına karar vermiştir.

•Milliyetçi Cephe İktidarı halka düşman yüzünü her geçen gün biraz daha gösteriyor. Büyük bir toplumsal sorun olarak süregelen işsizlik, hayat pahalılığı, konut sorunu, sağlık, beslenme ve öteki toplumsal sorunlar ve emekçi halkın en hayati gereksinimleri giderek artıyor.

•MC'nin 'istikrar' adına yaptığı son zamlar daha şimdiden hayatı yaşanmaz hale soktu. Bu zamları yeni zamlar takip edecek. Pahalılığı önlemek için emekçi halktan oy isteyen MC partileri pahalılığın körükleyicisi olmaya devam edecekler.

•Daha dün gecekondulara tapu vereceklerini vaad eden MC partileri iktidarınca •mülkiyet hakkını korumak• gerekçesi altında Ümraniye gecekondularındaki emekçi halkın üzerine yüründü. Çocuk, kadın, ihtiyar demeden ateş açıldı. Birçok ölü ve yaralının yanısıra yüzlerce kişi gözaltına alındı, tutuklandı.

•Bu insanların suçları yoksulluktu. Yoksullukları kışkırtıcılık oldu. Açıkta kalmaktan kurtulmak için gecekondu yapmışlardı. Şimdi kimisi mezarda kimisi hastanede kimisi de hapiste.

•MC demokratik hak ve özgürlüklere saldırılarını da giderek yoğunlaştırıyor. Partimiz örgütlerinin yanısıra tüm ilerici örgütler tehdit ve saldırı altında.

•Gazete satmak, toplantılar düzenlemek gibi her türlü yasal eylem MC'nin emriyle kolluk kuvetlerince engelleniyor. Kent duvarlarını ticari afişler kaplarken, toplumsal içerikli afişlere •temizlik• adına olmadık yasaklar konuyor, cezalar veriliyor. Yasalar MC'nin faşist amaçları doğrultusunda yeniden yorumlanıyor.

•Görünürde özellikle büyük kentlerdeki faşist komandolar geri plana çekilip güya 'Barış taarruzuna' geçerken, onların yerine resmi görevliler geçiriliyor. Bu arada faşist eylemler de sinsice sürdürülüyor. Saldırı, yaralama, öldürme olaylarının ardı arkası kesilmiyor.

•Bütün bunlar 'Komünizmi önleme' ve 'istikrarı sağlama' gerekçesi ile yapılıyor. CHP ise emekçi halka her türlü vaadini unutup kısır polemiklerle uğraşıyor. Sorunların kaynağındaki emperyalizmi ve büyük sermayeyi görmezden geliyor.

•Emperyalizme bağımlı tekellerin ve büyük toprak sahiplerinin MC eliyle uyguladığı politika emekçi halkı ezerken onlar vurgunlarını durmadan artırıyor. İşçi sınıfı ve emekçi halk yığınları için en bunalımlı yıllar tekeller için en kârlı yıllar oluyor. Ancak bu böyle gitmeyecek.

•Tüm ilerici, demokrat ve sosyalist güçler emperyalizme ve faşizme karşı güçbirliğine hazırlanıyorlar.

•Emekçi kitleler içinde, tırmanan faşizme karşı mücadele bilinci gelişiyor. Tüm yurtsever, ilerici, demokrat ve sosyalistlerin görevi bu oluşumu hızlandırarak işçi ve emekçi kitleleri örgütlemek, faşist tırmanışın önüne geçmektir.•

Merkez Gençlik Bürosu Genişletilmiş Toplantısı Yapıldı

Merkez Yönetim Kurulumuz 1. Büyük Kongre Kararları'nın ışığında, gençlik alanında etkin bir çalışma sürdürebilmek üzere bugüne kadar Kitle Örgütleri Bürosu'na bağlı olarak çalışan Gençlik Seksiyonu'nun bağımsız Büro haline getirdi. Aynı zamanda, büronun merkez kurullarını aydınlatıcı ve ona yardımcı işlevinde daha seri ve doğrudan bir ilişki gözetildiğinden, çalışmalar Genel Sekreter'e bağlı olarak yürütülecek.

Merkez Gençlik Bürosu'nun oluşturulmasının ilk adımı olarak, 5. İl Temsilcileri Toplantısı sonrasında, 29 Ağustos günü Ankara'da genişletilmiş bir toplantı yapıldı. Genel Sekreter'in başkanlığında yapılan toplantıya 9 il örgütünden ismen belirlenen Parti üyesi gençler katıldılar. Toplantıya katılması gerekenlerden sadece iki arkadaşımız o gün gözaltında olduklarından hazır bulunamadılar.

Parti'nin bugüne kadarki mücadelesinde ve eyleminde, gençlik alanındaki çalışmalara yeterli ağırlık verilememişti. Parti yapısının güçlendirilmesi, örgütlenmenin geliştirilip yaygınlaştırılması ve işçi - emekçi kitlelere dönük propaganda bu dönemde birinci derecede önem taşıyordu. Öğrenci olsun, ya da diğer gençlik kesimlerinden olsun, partili genç arkadaşlarımız, önlerindeki başlıca görevlerin yerine getirilmesi için geceli gündüzlü fedakarca çalışmışlardı. Bu da, doğrudan gençlik içindeki çalışmalardan bir ölçüde uzaklaşmaya yol açmıştı. Genişletilmiş büro toplantısında en başta bu sorun ele alındı. Genç arkadaşlarımızın çoğunun kendi doğal çevreleri dışında görevler yüklenmiş olmalarına karşın bugünkü yüksek partililik bilinçleriyle engelleri aşabilecekleri belirtildi.

Çeşitli il örgütlerinden arkadaşlarımız kendi yörelerindeki koşulları değerlendirdiler. Gençlik örgütlerinin bugünkü durumu ve sapmaların etkisi tartışıldı. Bu arada, Merkez Gençlik Bürosu'nun oluşturulmasının tek başına yeterli olamayacağı, bunun il örgütlerinde yürütülecek çalışmalarla yaygınlaştırılması ve desteklenmesi gerektiği ortaya kondu. Merkez bürosunun çalışmalarının çok yönlü olması gerektiği, gençlikle ilgili her konuda ve gençlik örgütlenmesi alanında merkez kurullarını aydınlatırken, bir yandan da acil önem taşıyan konularda yazılı metinler hazırlanmasının zorunluluğu üzerinde ayrıca duruldu.

Merkez Gençlik Bürosu, bundan sonra düzenli olarak toplanarak gündemindeki sorunları ele alacak ve gençlik içindeki çalışmaların yönlendirilmesine yardımcı olacaktır.

DAYANIŞMA FONU

Merkez Yönetim Kurulu'muz, 1. Büyük Kongre Kararları arasında olan •Parti çalışmaları sırasında maddi sıkıntıya uğramış olanlara veya Parti çalışmaları sırasında hayatlarını yitirmiş arkadaşların ailelerinden maddi sıkıntıya uğramış olanlara yardım yapmak• üzere Genel Merkez'de bir •Dayanışma Fonu• oluşturulmasını kararlaştırmıştır. Konu il ve ilçe başkanlıklarına ve Parti temsilciliklerine genelge ile duyurulmuştur.

Fon için İş Bankası Galatasaray / İstanbul Şubesinde •TİP Dayanışma Fonu• adı altında ve 4160 sayı ile ayrı bir hesap açtırılmıştır. Asgari düzeyde fonun, kısa sürede oluşması için;

— Genel Merkez bütün gelirlerinin yüzde 10'unu bu fona aktaracaktır.

— Ağustos 1977 başından itibaren hesaplanmak üzere illerimiz ve ilçelerimiz de üst kademe harcamalarına katılma paylarının yüzde 10'unu üst kurul aracılığıyla bu fona yatıracaklardır.

Bu uygulama ikinci bir karara kadar böyle devam edecek, Dayanışma Fonunda belirli bir düzeyde para oluştuktan sonra bu yüzdeler düşürülecektir.

2. Merkez Semineri Yapılıyor

2. Merkez Semineri, 10 Ekim 1977 Pazartesi günü sabahı başlamak ve 15 Ekim 1977 Cumartesi günü akşamı sona ermek üzere İstanbul'da yapılacaktır.

Merkez Seminerlerinin ilki geçen yıl kongreler döneminden önce yapılmıştı.

Genel Merkez Seminerleri, Parti'nin ideolojik ve politik tutumunun örgüt birimlerinde klavuzu olan yayınlarını tamamlayan bir eğitim aracıdır. Merkez Seminerlerinin işlevini ve önemini anlatan bir yazı Çark Başak'ın bir başka sayısında yayınlanmıştı. (Çark Başak sayı 17 - 18, Genel Merkez Seminerleri)

Seminere katılacak olan arkadaşlara çağrı mektubu, genelgeye eklenerek Örgüt'e iletilmiştir.

Partimizin somut durumuna sıkı sıkıya bağlı olan konular şunlardır :

- İdeolojik mücadelede araçlar ve amaç; ideolojik mücadele açısından geçmiş Parti deneyinin değerlendirilmesi;
- Geçmişte ve bugün Parti hareketinin karşılaştığı politik sorunlar;
- Parti'mizin temel nitelikleri;
- Parti örgütlenmesi ve karşılaşılan somut sorunlar;
- Kitle içinde Parti çalışması;
- Sendikalar ve diğer demokratik kitle örgütlerinde Parti'lilerin çalışması;
- Yurtseverlik, milliyetçilik ve enternasyonalizm;
- Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin bütünlüğü;
- Faşizm ve faşizme karşı mücadele.

AÇIKLAMA

1 Temmuz 1977 tarihli Çark Başak çıkmadığından, eksik sayımızı tamamlamak için, gazetemizi çift sayı olarak ve 300 kuruş fiyatla yayınlıyoruz.

Şili'ye Özgürlük Talep Ediyoruz

Türkiye İşçi Partisi, Şili'deki tüm siyasal tutukluların özgürlüğü için İNSAN HAKLARI komisyonuna bir yazıyla başvurdu.

Eylül ayı Şili halkı için ve dünyada anti - faşist mücadele veren tüm halklar için önemli bir aydır. Çünkü, 1970 yılının Eylül ayında Şili Sosyalist Partisi Başkanı ve Halk Birliği başkan adayı Salvador Allende seçimle Devlet Başkanı olmuştu. Ve 1973 yılının Eylül ayında faşist bir darbe ile katledilmiş, iktidarı askeri cunta ele geçirmişti. Onbinlerce Şilili'nin yokedildiği, hapsedildiği ve sürüldüğü Şili'de hâlâ binlerce tutuklu var.

Türkiye İşçi Partisi, işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının ve dünya halklarının kardeşçe dayanışmasının bir parçası olarak Şili halkıyla dayanışmanın gerekliliğinin bilincindedir. Bu nedenle geçen yıl örgütlediği Şili halkıyla dayanışma gecelerinin yanında, bu yıl İnsan Hakları Komisyonuna bir yazıyla başvurarak Şili'deki tüm politik tutuklulara özgürlük talep etmiştir.

Gecekondu Yıkmak ve Cana Kıymak İnsanlık Dışı Bir Tutumdur ve Anayasa Suçudur

Ümraniye'de meydana gelen kanlı saldırı olayı ile ilgili olarak İstanbul İl Başkanı Can Açıkgöz, 3 Eylülde aşağıdaki açıklamayı yapmıştır.

«Dün Ümraniye'de vukubulan olaylar 2. MC iktidarının gerçek yüzünü bir kere daha açığa çıkarmıştır. 2. MC'nin baskı, zulüm ve kan demek olduğu yine kanıtlanmıştır.

«Devlet Anayasa'ya göre her yurttaşa içinde yaşanabilecek bir konut sağlamakla yükümlüdür. Oysa burjuva iktidarları bu yükümlülüğü yerine getirmemiştir ve zaten getiremez. Evsiz, barksız yurttaşların gecekondulara sığınması iktidarların bu Anayasa hükmünü yerine getirmemelerinden dolayıdır.

«Ama burjuva iktidarları ve şimdi de MC iktidarı yurttaşlara konut sağlayamazken, yurttaşların kendi olanakları ile yaptıkları konutları yerle bir ederek yıkma politikasını gütmüşlerdir. Bu dün kanlı bir politikaya dönüşmüştür. Yurttaşlara konut sağlıyamayanların, gecekondu sahiplerine yeni yer göstermeden gecekonduları yıkmaları ve cana kıymaları insanlık dışı bir tutumdur. Anayasa suçudur.»

Amasya il Örgütünün Köy Toplantısı

Amasya il örgütü, 3 Eylül 1977 Cumartesi günü Merkez ilçeye bağlı Yağcıabdal Köyünde açık hava toplantısı yaptı.

Toplantı günü köy, çark başaklı bayraklarla donatıldı, köylülere gazeteler, dergiler dağıtıldı. Toplantıda Göynücek ilçe başkanı Abidin Koç arkadaş köyün sorunları ve buna ilişkin olarak Türkiye'nin genel sorunları ve son politik gelişmelerle ilgili bir konuşma yaptı.

Toplantıdan sonra bir köylünün evinde sohbete devam edildi. Daha sonra Yağcıabdal köylüleri partilileri «yine bekliyoruz» diyerek uğurladılar.

partili, çark başak'ın en iyi muhabiri, en iyi dağıtımcısı ve en iyi okuyucusudur.

Baskılara Karşı Örgütlü Bir Çalışma

Samsun'da «Görev» satan ve bildiri dağıtan arkadaşlar, polisin ve faşistlerin engellemeleriyle karşılaştılar.

Geçen sayıda haberini verdiğimiz, Samsun Parti binasına saldırı olayından sonra, il yönetim kurulu aşağıda metnini aynen verdiğimiz bildiriyi yayınladı. Arkadaşlarımız, bildirinin dağıtımı sırasında faşistlerin saldırısına uğradılar. Fakat saldırı püskürtüldü ve bildiri dağıtımı başarıyla gerçekleşti.

HALKIMIZA,

Emperyalizm, büyük sermayedarlar ve büyük toprak sahiplerinin uşaklığını kendilerine iş edinen faşist çeteler 28.8.1977 gecesi Türkiye İşçi Partisi SAMSUN il ve ilçe binasına saldırdılar, kapıyı kırarak içeri giren saldırganlar lokaldeki parti yayınlarını, afişleri, bütün kitap ve eşyaları bir araya toplayarak yaktılar.

Bu saldırının nereden kaynaklandığı bizce ve demokratik kamu oyunca çok iyi bilinmektedir. Geçmişte ve bugün işçilere emekçilere, demokratlara, yurtseverlere, sosyalistlere, tüm demokratik kuruluşlara yöneltilmiş her türlü saldırının, baskı ve zulmün arkasında hep aynı güçler vardır. Baskı ve zulümden çıkarı olan bu güçler yalnız ve yalnız emperyalizm büyük sermayedarlar ve büyük toprak sahipleridir. Milliyetçi cephe işte bu egemen güçler tarafından, küçük bir azınlığı daha da zengin etmek; Ülke sorunlarının olanca yükünü işçi ve emekçi sınıflara yıkmak, işçi sınıfının, tüm demokratik güçlerin muhalefetini baskı ve terörle sindirmek için oluşturuldu.

Şunu çok iyi bilmelidirler ki işçi sınıfının, emekçi halkın mücadelesini baskı ve terörle durdurmak mümkün değildir. Bütün bu saldırılar partimizi, işçi sınıfımızı ve demokrasiden yana güçleri yıldıramaz.

İşçi sınıfımızın, emekçi halkımızın ve tüm demokrasiden yana güçlerin örgütlü birleşik mücadelesi faşizme geçit vermeyecek, emperyalizmin, büyük sermayenin, büyük toprak sahiplerinin halka düşman gücünü kıracaktır.

Ve bütün bu baskı, saldırı ve cinayetlerin hesabı er geç sorulacaktır.

Samsun'da «Görev» satışına çıkan arkadaşlar da polisin baskısıyla karşılaştılar. 6 partili gözaltına alındı, 2 partili polis tarafından götürülürken dövüldü. Emniyet Müdürlüğünde arkadaşlarımızın fotoğrafları çekildi, parmak izleri alındı, hakaret ve küfürlerle karşılaştılar.

İl Örgütü olaydan sonra bir basın bildirisi yayınladı. Bildirinin bir bölümü şöyledir :

«2. MC iktidarıyla birlikte antidemokratik, faşizan uygulamalar hız kazanmakta ve yeni boyutlara ulaşmaktadır. MC'nin ve İçişleri Bakanı'nın 'anarşi'yi önleme tedbirlerinin ne olduğu ortaya çıkmaya başlamıştır. «Tedbir» ler solun, ilericilerin, yurtseverlerin sindirilmesine, demokratik özgürlüklerin kısıtlanmasına yöneliktir.

«Yasa dışı davranışların sık sık uygulanarak «meşrulaştırılması» çabaları karşısında ilerici demokratik güçler, demokratik hak ve özgürlüklere sonuna kadar sahip çıkacaklardır.»

9 Eylül 1944 Mücadelesinin

9 Eylül, dünya devrimci mücadele sürecinde anti - faşist mücadelenin en önemli simgelerinden biridir. Uzun bir süre devam eden ve bilimsel sosyalizme teorik ve pratik alanda son derece zengin deneyler kazandıran Bulgaristan anti - emperyalist, anti - faşist cephe mücadelesi 9 Eylül 1944'de iktidarı ele geçirdi. Zafere giden bu yolu bütün süreciyle bilmek, deneylerini yurt ve dünya somutunda yeniden değerlendirmek yararlı olacaktır.

Faşizme karşı birleşik cephe mücadelesinden söz edilince akla ilk gelen örneklerden birisi, Bulgaristan'daki birleşik cephe ve vatan cephesi mücadelesi. Bulgaristan işçi sınıfı hareketi ve önderi Georgi Dimitrov'dur. 9 Haziran 1923 darbesi ile Vatan Cephesinin iktidarı ele geçirdiği 9 Eylül 1944'e kadar geçen sürede BKP'nin başını çektiği birleşik cephe mücadelesi Partinin rolü bakımından son derece öğretici deneylerle doludur. Bulgaristan Vatan Cephesi mücadele tarihi, birleşik cephe mücadelesinde ideolojik sağlamlığın gerekliliğinden, faşist olmayan tüm partilerin bir araya getirilmesine yönelik çalışmalara ve mümkün olan her örgütü ve her kişiyi birleşik cephe mücadelesine sokabilecek esnekliğe kadar, sınıf mücadelesi alanında zengin deneylere sahiptir.

Bulgaristan'da iktidardaki Bulgaristan Çiftçi Birliği'ne karşı girişilen 9 Haziran 1923 darbesinden itibaren verilen birleşik cephe mücadelesi, tam yirmi bir yıl devam etmiştir. Bu yirmi bir yıllık mücadele süresinde katılan örgütler içinde bir çok gerilemeler olmuş, çok zor günler yaşanmıştır. Ama birleşik cephe mücadelesi emekçi halkın her kesitinde sıkı kitlesel bağlar kurmuş, örgütlenmesini durmadan geliştirmiştir. BKP'nin kararlılığı ve mücadeleciliği, geliştirdiği doğru tezler sonucu, cephe mücadelesinin safları sürekli genişlemiş, kitlesel etkinliği artmıştır. Bunun yanında, bu uzun soluklu mücadelede nefesi yetmeyenler de olmuştur. Bu kadar uzun vadeli bir mücadeleyi göze alamayanlar kısa yoldan burjuvaziyle uzlaşmanın yollarını aramışlar ve bulmuşlardır. Ama halkın büyük çoğunluğu, BKP'nin önderliğinde bu uzun süre boyunca mücadeleden geri durmamış ve birleşik cephe içindeki yerini alarak faşizmi bir daha dirilmemek üzere ortadan kaldırmıştır. Cephe hareketi dışındaki tepkiler hem halkın içinde örgütlenememiş, hem de dönem dönem faşist iktidarların elinde cephe hareketine karşı birer koz olarak kullanılmışlardır.

Bulgaristan'daki uzun vadeli anti - faşist birleşik cephe mücadelesi çeşitli evrelerden geçmiştir. 9 Haziran 1923'teki anti - faşist darbeden sonra birleşik cephe mücadelesi olarak başlamış, 1938 seçimleri döneminde oluşturulan Halk Cephesi ve daha sonra 1942 ortalarında yayınlanan programla kurulan Vatan Cephesi olarak mücadelesine devam etmiştir.

1944 zaferinden sonra da, sosyalizmin kurulması doğrultusundaki tüm çalışmalar BKP önderliğindeki Vatan Cephesi ile sürdürülmüştür. Bütün bu değişik evrelerde BKP'nin tayin edici rolü son derece önemlidir. Faşizme karşı mücadelenin bütün evrelerinde BKP, Bulgaristan halkının kurtuluşu ve geleceği için son derece doğru, tutarlı, kararlı ve esnek bir politika izleyerek, halkın ezici bir çoğunluğunun onayını alan bir politik hareket olmuştur. Birleşik cephe, halk cephesi ve vatan cephesini oluşturma konusundaki BKP'nin çalışmaları, hem birleşik mücadelenin örgütlenmesini, hem de Partinin gelişmesini ve güçlenmesi-

Tekelci Burjuvazi

«Baştarafı 14. sayfada»

dilerinden eyleme(!) katılmaktan öte hiç bir şey istemeden. Faşist olabilmek için öyle güçlü bir ideolojik hazırlığa gerek yok. İki tane tarihi(!) roman okumak, Başbuğ'un ikibuçuk nutkunu dinleyip ezberlemek, birkaç ta slogan haykırmak yeterli oluyor. Geriye, büyük liderlerin(!) isimlerini ezberlemek kalıyor. Çünkü, faşist ideolojinin burjuva ideolojisinden temelden farklı bir tarafı yok. Burjuva değer yargıları ise daha beşikten itibaren beyinlere şırınga edilmeye başlanmış. İşçi sınıfının kitlesel eylemini, örgütlerini, demokratik hak ve özgürlükleri, düzene karşı çıkan aydınları düşman bellemek ise, eylem içinde, eylemde karşılaştıkça «düzeni savunurken» kazanılacak ve pekişecek bir bilinç.

Tekelci burjuvazi, faşist eylem gruplarını demokratik güçlerin üstüne sürerken, bu gruplar eliyle işçi emekçi kitleler içinde taban arıyor. Faşist demagojiyle kitleleri aldatmaya çalışıyor.

Emperyalizmin işbirlikçisi tekelci burjuvaziyi yarattığı bunalımlar içinde yok etmek, kitlelerde faşist demagojinin etkilerinin silinmesi ve kitlelerin faşizme karşı etkin mücadeleye sokulmalarıyla mümkündür.

Emperyalizmi ve faşizmi geriletmenin başka kolay yolu yok. Onun için ideolojik düzeyimizi daha da yükseltmek, durmadan yükseltmek ve kitle bağlarımızı artırarak faşist etkileri silmek için olanca gücümüzü ortaya koymak zorundayız. Bu konuda kaybedecek vaktimiz yok. Aksine kazanılacak zamana ihtiyacımız var.

Birleşik Cephe Zaferi

ni sağlamıştır. Geniş emekçi yığınların Partı ile, Parti politikası ile tanışmasını, belli bir süre içindeki ikna edici ve tutarlı çalışmalar sonucunda da Partinin güven kazanmasını ve geniş yığınlar içinde kök salmasını sağlamıştır.

1923'de birleşik cephe mücadelesinin temelleri atılırken, Parti önemli güçlüklerle karşılaşmıştı. O dönemde Bulgar Çiftçi Birliğine karşı yapılan darbe konusunda BKP önce «iki burjuva partisinin çatışması» diye niteleyerek tarafsız bir politika izledi. Ne var ki, darbe girişiminin giderek tüm kesimlere yönelen bir faşist hareket olması ve dünya işçi sınıfı hareketinin uyarıları sonucu, BKP tarafsızlık politikasından vazgeçti. Ancak bu vazgeçiş kolay olmadı. Hele bunun Partinin bütün kademeleri tarafından kavranması ve hayata geçirilmesi hiç kolay olmadı. Yoğun bir politik ve ideolojik mücadele dönemi yaşandı. İşçi sınıfı ve yoksul köylülüğün ittifakının yanlış kavranmasına dayanan, Bulgar Çiftçi Birliği'ne karşı tarafsız davranılması ilkesinden vazgeçilmesinden ve birleşik cephe mücadelesi anlayışının benimsenmesinden sonra faşist iktidara karşı bir halk hareketinin örgütlenmesi adım adım gerçekleştirildi.

Halk hareketinin örgütlenmesi yolunda BKP, faşist iktidarın alaşağı edilmesi ve işçi - köylü iktidarının kurulması için ilerici, demokrat ve emekten yana tüm siyasal partilere ve kitle örgütlerine önerilerde bulundu. Köy emekçilerinin siyasal örgütü Bulgar Çiftçi Birliği'ne, Sosyal Demokrat Parti'ye, Zanaatçılar Partisinden, Genel Sendikalar Birliği'ne, Kooperatiflere kadar tüm emekçi örgütlerine gönderilen birlik çağrısı ile BKP saflarındaki tutukluğun aşılması yolunda önemli bir adım atıldı. Faşist darbenin ve faşist uygulamaların yalnızca Bulgaristan işçi sınıfı hareketini hedef almadığını, tüm emekçi yığınları ve onların örgütlerini hedef aldığı gerçeği sürekli olarak anlatıldı. Halkın ezici çoğunluğunun çıkarlarının dile getirildiği ve savunulduğu bir ortak platformun oluşturulmasının gerekliliği, bu platform çevresinde emekçi halkın tüm örgütlerinin ve tüm emekçi halkın yer almasının sağlanması için üstün çabalar sarfedildi. İşçiler, köylüler, zanaatçılar, küçük tüccarlar, memurlar, doktorlar, avukatlar, mühendisler, profesörler, öğretmenler, emekli subaylar ve hatta faşist olmayan generaller, emeği ile çalışan, emekten yana olan herkes faşizme karşı birleşik cephe platformuna çağrıldı.

BKP'nin bu çağrısına Bulgaristan Çiftçi Birliği olumlu cevap verdi. Artık tek başına iktidar olamayacakları tespitini yaparak iktidar için Bulgaristan Komünist Partisi ile ortak bir platform oluşturmayı kabul ettiler. Bu gelişmeyle birlikte, Bulgaristan Çiftçi Birliği'ndeki zengin köylüler ve kırsal kesimin diğer egemen unsurları Çiftçi Birliği'nden uzaklaştılar. Böylelikle, Bulgaristan Çiftçi Birliği daha rahat bir şekilde birleşik mücadele içinde yer almaya başladı. Faşist iktidarın baskıları şiddetlendikçe bu yer alış daha sağlam bir zemine oturdu. Kırsal kesimdeki yoksul ve orta köylülük, anti - faşist mücadele içinde giderek daha içten yer almaya ve bir sınıf tavrı olarak faşizme ve emperyalizme karşı birleşik mücadeleye katılmaya başladılar.

Bulgaristan işçi sınıfı hareketinin Bulgar Çiftçi Birliği'ne karşı ortak mücadele önerisi, sadece platform oluşturma düzeyinde de kalmadı. Bulgar Çiftçi Birliği'nin kırsal kesimlerde yeniden örgütlenebilmesi, güç kazanabilmesi için ona yardımcı oldu. Bulgaristan Komünist Partisi bu konuda merkezi düzeyde resmi karar alarak, çiftçilerin yerel örgütlerinin kurulmasında aktif olarak yardımcı olmak için karar aldı ve bunu bütün Parti örgütlerine bildirdi. BKP, kendi örgütüne ve ideolojisine güvenerek aldığı bu kararla, kırsal kesimde büyük güven sağladı. Parti örgütleri bu yolda çalıştıkça, etrafında geniş bir dost çevresi oluşturdu. Bulgaristan Çiftçi Birliği tüm ülkede yeniden örgütlendi.

Paralel bir çalışma anlayışı, gençliğin faşizme karşı örgütlenmesi için temel oldu. Bulgaristan Komünist Gençlik Birliği, faşizme karşı bir gençlik birliğinin kurulması için çalıştı. Aynı şekilde, kırsal kesimde genç çiftçilere yeni örgütlenmelerinde yardımcı oldu. Giderek işçi ve köylü gençliğin birleşik cephesi oluştu.

Bulgar Çiftçi Birliği ve Bulgar Çiftçi Gençliği Birliği ile böylesine olumlu ortak platformlar oluşturulurken, BKP'nin Sosyal Demokratlarla ortak çalışma gayretleri olumlu sonuç vermedi. BKP, Sosyal Demokrat Partiye defalarca başvuruda bulundu. Faşist hükümetin düşürülmesi ve işçi - köylü iktidarının kurulması için ortak mücadele platformu önerdi. Ne var ki, Sosyal Demokrat Parti, belki «şimdiden iktidar olurum» düşüncesiyle, sürekli olarak birleşik mücadeleden geri durdu. BKP'nin son derece somut mücadele hedeflerine yanaşmadı. Sosyal Demokratlar birleşik mücadele önerisini reddederken, bir taraftan da birleşik mücadeleyi engelleyen bir tavır izleyerek, birleşik cephe önerisini komünistlerin bir taktiği olarak göstermeye çalıştılar. Onların birleşik cephe mücadelesine böylesine karşı tavır almalarına rağmen, birleşik cephe çalışmaları devam etti ve giderek güçlendi. Sosyal Demokrat Partinin iddialarının asılsız olduğu, birleşik cephe mücadelesinin taktik ve geçici bir sorun değil, emekten, emekçiden yana bir mücadele olduğu geniş kitlelerce görüldü ve benimsendi. Ayrıca, birleşik mücadeleye karşı duran Sosyal Demokrat Parti liderleri, kendi üyelerinin gözünde güven yitirerek, örgüt üyelerinin hoşnutsuzluklarıyla karşılaştılar.

Zanaatçılar Partisine ve Radikal Partiye BKP tarafından yapılan benzer birleşik mücadele önerisi bu partilerce de reddedildi. Dar parti çıkarlarıyla hareket eden, emekçi halkın özlemlerine sırt çeviren ve birleşik cepheyi reddeden bu iki hareket, birleşik cephenin etkinliği arttıkça geriledi. Küçük terörist gruplar ise, önce birleşik mücadeleyi kabul ettiler ve birleşik cephenin içinde yer aldılar. Ama birleşik cephenin örgütlenme disiplinine ve örgütlenme biçimlerine uymadılar. Giderek birleşik cephe mücadelesinin dışında kaldılar.

Bütün bunların yanında, faşist iktidar, birleşik cephenin oluşmasını önlemek için olanca gücüyle çalıştı. Tıpkı Sosyal Demokrat Parti gibi, birleşik cephe önerilerinin komünistlerin sadece bir taktiği, hatta tuzağı olduğunu ileri sürdü. Diğer taraftan, BKP içinde ve birleşik cepheye katılan örgütler içinde ayrılıkçı ve sekter unsurların birleşik mücadeleyi baltalaması için çaba harcadı.

Birleşik cephe mücadelesinde BKP halkın büyük güvenini topladı. Güçlü Vatan Cephesi hareketi ve 9 Eylül 1944 zafere ulaştı, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti kuruldu. Dünya işçi sınıfı hareketi, Bulgaristan birleşik cephe mücadelesinden yeni ve zengin deneyler kazandı.

Partimize Güveniyoruz

•Baştarafı 2. sayfada•

tik. İşçi sınıfının partisi olmak iddiası ve işçi sınıfının partisi olarak diğer demokratik kitle örgütlerini, bu arada sendikaları ve demokratik, anti - emperyalist hareketleri yönlendirme görevinin işçi sınıfının partisinde olması iddiasını, bir iddia olarak ortaya atmıyoruz, dedik. Bu, iddia olarak zaten kabul edilmez, ama fiilen işçi sınıfının bu nitelikte partisi olunarak, fiilen bu nitelikte bir parti olmanın gereklerini yerine getirerek olunur, dedik. İşçi sınıfının gerçekten bilimsel sosyalist partisi oldunuz mu, ve o parti olmanın gereklerini yerine getirip görevlerini yaptınız mı, o zaman mutlak surette ilerici, demokratik anti - emperyalist hareketlerin de öncüsü işçi sınıfının partisi olarak siz olursunuz, yani Partimiz olur; yönlendirici olursunuz, kılavuz olursunuz, önder olursunuz. Bu kaçınılmazdır.

Bu büyük bir görev, şerefli bir görev ama aynı zamanda ağır, güç bir görev. Artık adet haline geldi ama, —gerçekten samimi olarak öyle duyduğum için söylüyorum— her toplantıdan sonra Partime inancım daha artıyor ve daha büyük bir kıvanç duyuyorum. Bir noktayı daha belirtmek isterim: Aközer arkadaşımız da çok haklı olarak aynı noktaya dokundu; o da şu: Emperyalizme ve faşizme karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde birliği ve dayanışmayı sağlayabilmek için, bu görevin üstesinden gelebilmek için biz aynı zamanda işçi sınıfı içinde örgütlenmek, müttefiki sınıflarla ittifaklarını kurmak, yani işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olarak sosyalizm mücadelesi açısından da, sosyalizmi yaymak, tutturmak, benimsetmek açısından da örgütlenmeyi ihmal edemeyiz, o görevleri ihmal edemeyiz. Ne derece bilimsel sosyalist parti olarak güçlenip iyi işler yapar hale gelir, görevleri tam tamına ve vaktinde yerine getirirsek, bu duruma gelirsek; o zaman anti - emperyalist, anti - faşist, demokrasi, bağımsızlık mücadelesinde de etkinliğimiz, gücümüz, yönlendirme vasfımız gelişir ve o hareketi de ileri aşamalara doğru götürür, geliştirir. Bu toplantıdan bunu yapacağımıza inanarak, hiç tereddütsüz inanarak çıkıyorum. Sizin de bu toplantıdan aynı tereddütsüz, aynı sağlam inançla çıktığınızı sanıyorum. Sanıyorum değil, buna da inanıyorum.

Birleşik Hareket ve Vietnam Deneyi

2 Eylül 1945'de Vietnam Demokratik Cumhuriyeti kuruldu. Örgütlü birleşik gücün yenilmiyeceğinin en büyük kanıtıdır Vietnam. Bağımsızlık, Demokrasi, Barış ve Sosyalizm için mücadele edenler Vietnam'lıların kanlarıyla yazdıkları yakın tarihlerini mutlaka incelemeli ve öğrenmelidirler. Elbette, örgütlü birleşik gücün yenilmezliğini anlayamayanlar Vietnam gibi küçük ve ekonomik bakımdan geri bir ülkenin yüz yıla yakın bir zamandan beri dünyanın en güçlü emperyalist devletleriyle nasıl mücadele edip sonunda zafere ulaştığını da anlayamazlar.

Vietnam'ın Bağımsızlık ve Sosyalizm uğrundaki mücadelesi aynı zamanda Vietnam İşçi Partisi'nin tarihidir. Çünkü demokrasi ve bağımsızlıktan yana güçlerin birliği ancak bilimsel sosyalizme dayanan Vietnam İşçi Partisi tarafından gerçekleştirilmiş ve yönlendirilmiştir.

1858 - 1884 yılları arasında Fransızlar Vietnam'ı işgal ettiler. O zamanın egemen güçlerini oluşturan büyük toprak ağaları teslimiyetçi bir politikayla işgalci emperyalist güçlerle anlaşma yoluna gittiler. Zaten gelişmemiş, iktisadi ve siyasi bakımdan güçsüz durumda bulunan burjuvazi de uzlaşmadan yanaydı. Köylülük ve küçük burjuvazi özgürlük ve bağımsızlık istiyordu, fakat ideolojik bir çıkmaz içindeydi. İşçi sınıfı henüz siyasi bir güç değildi.

1917 Ekim Devrimi ile yeni bir ufuk belirdi. Sömürge ülkelerdeki bağımsızlık hareketleri Dünya Devrimci Hareketi'nin ayrılmaz bir parçası olarak ortaya çıktı. 1920 yıllarında Batı'da İşçi Hareketleri içinde bulunmuş Ho Chi Minh ilk defa Vietnam için kurtuluş yolunu gösterdi. «Ülkeyi ve ulusu kurtarmak için proletarya devriminden başka yol yoktur» diyerek bilimsel sosyalizmi Vietnam'da yaymağa ve Vietnam İşçi Partisi'ni kurmak için çalışmalara başladı.

1925'de, sosyalist bir grup etrafında Vietnam Devrimci Gençlik Birliği'ni oluşturdu. Bilimsel sosyalizm kısa zamanda aydınlar ve işçiler arasında yayıldı. 1928 - 29 yıllarında işçi hareketlerinin güçlenmesi ve grevlerin çoğalması, kitle hareketlerinin yoğunlaşması karşısında Devrimci Gençlik Birliği yetersiz kaldı ve ayrılıklar belirdi. Marksizmi benimsemiş üç ayrı siyasi Parti ortaya çıktı. (Çin Hindi Komünist Partisi, Annam Komünist Partisi ve Yeni Vietnam Devrimci Partisi) 3 Şubat 1930'da Ho Chi Minh, Komünist Enternasyonal'in delegesi sıfatıyla her üç partinin temsilcilerini Hong Kong yakınındaki Kowloon'da bir konferansa çağırdı. Vietnam'lı marksistler bir program etrafında birleştiler.

Bu programa göre sosyalizme giden yolda atılacak ilk adım anti - emperyalist ve anti - feodal devrim idi. Bunun için de işçi sınıfının partisini kurmak, işçi - köylü ittifakını gerçekleştirmek, Birleşik Ulusal bir Cephe oluşturmak ve Vietnam Devrimi ile Dünya Devrimci Hareketi arasında dayanışmayı sağlamak gerekiyordu.

Konferans'da ayrıca kızıl sendikalar, Kızıl Köylü Derneği, Komünist Gençlik Federasyonu, kadın dernekleri gibi kitle örgütlerinin kurulması kararı alındı.

1930 Ekim'inde Merkez Komitesi'nin ilk toplantısında partinin ismi Çin Hindi Komünist Partisi olarak onaylandı. Ve zaferin temel koşulunun Komünist Partisi'nin varlığı olduğu vurgulandı.

Parti'nin kurulması Vietnam halkının işgalcilere ve toprak ağalarına karşı kendiliğinden başlattığı mücadelesinde bir dönüm noktasıdır.

Parti'nin kuruluşu ile birlikte izlenen temel çizgi sosyalizm hedefinden sapmadan, somut durumların gerektirdiği güncel somut hedefler etrafında işçi - köylü ittifakı temelinde en geniş kitleleri bir Cephe'de birleştirmek olmuştur. Bu açıdan bakıldığında üç cephe kampanyası ayırdedilebilir.

Dünya'da faşizm tehlikesinin belirmesi üzerine Vietnam'da, Parti 1936 - 1939 yılları arasında, Fransız işgalini ikinci plana alarak bütün gücünü anti - faşist ve barıştan yana güçleri bir Demokrasi Cephesi'nde toparlamasına yöneltmiş ve 1936 yazında İzoçkistlerin dışında bütün demokrat ve ilericileri kapsayan **Çin Hindi Demokratik Cephesi** kurulmuştu.

Bu dönemde Parti çeşitli eylem komiteleri, sohbet toplantıları, mitingler ile en geniş kitleleri harekete geçirmek ve küçük burjuva siyasal gruplarını ve demokratik eğilimli burjuva aydınlarını eylem birliğine kazanmaya çalışıyordu. Bir yandan işçi ve köylü devrimci güçlerin gelişip güçlenmesine çaba harcanırken, diğer yandan sürekli olarak sekterlik ve dar görüşlülükle mücadele ediliyordu.

II. Dünya savaşının sona ermesi ve faşizmin yenilgisi ile Parti'nin Ulusal Kurtuluş Kampanyası'na giriştiğini görüyoruz. 1939 Kasım'ında Merkez Komitesi **Çin Hindi Anti - Emperyalist Ulusal Birleşik Cephesi**'nin oluşturulması kararını alıyor. Daha sonra 1941 Mayıs'ında **Vietnam'ın Bağımsızlığı için Birlik (Viet Minh)** kuruluyor. İzlenecek politikaya ilişkin olarak «düşman saflarını mümkün olduğu kadar bölmeğe çalışırken, ülkeyi kurtarmak ve ulusal bağımsızlığı sağlayabilecek en geniş güçleri kazanmak için çok esnek bir taktik uygulanması» kararı alınıyor.

Viet Minh etrafındaki başarılı mücadele, nihayet 1945 Ağustos ayında Hanoi'de başlayan ve 11 gün içinde bütün ülkeye yayılan genel ayaklanma ile zafere ulaşıyor. 2 Eylül 1945'de Hanoi'de Başkan Ho Chi Minh geçici hükümet adına Bağımsızlık Bildirgesi'ni okuyor ve Vietnam Demokratik Cumhuriyeti'nin kuruluşunu dünyaya ilan ediyor.

6 Ocak 1946'da genel seçimler Ulusal Birlik'in zaferi ile sonuçlanıp 6 Kasım 1946' da yeni Anayasa Meclis tarafından onaylanıyor.

Ancak hemen arkasından Vietnam kuzeyden Çan Kay - Şek'in ordularının güneyden de İngiliz ve Fransız birliklerinin istilasına uğruyor.

1945 - 1954 yılları ulusal bağımsızlığı koruma ve halk iktidarını güçlendirme mücadeleleri dönemidir. 1946 Mayıs'ında, şu ya da bu nedenle o güne dek Viet Minh'e katılmamış parti ve kişileri de içine alan **Vietnam Ulusal Birlik'i (Lien Viet)** kuruluyor. 11 - 19 Şubat 1951 tarihleri arasında Parti'nin 2. Büyük Kongresi toplanıyor. Parti'nin adı Vietnam İşçi Partisi olarak ilan ediliyor. Diğer yandan 1951 Mart'ında **Viet Minh** ile **Lien Viet** birleşiyor, cephe genişliyor.

1954 yılında örgütlü, birleşik Vietnam'lıların karşısında Fransız orduları bütün teknik üstünlüklerine rağmen yeniliyor ve 20 Temmuz 1954 Cenevre Konferansı kararları ile Vietnam'ı terkediyorlar. Ancak bu kararlara göre ülke geçici olarak ikiye bölünmüştür. 1954.den sonra Kuzey'de sosyalizmin kuruluşuna girişilirken Güney'de yeniden ulusal kurtuluş savaşı başlıyor; hem de günümüzün en güçlü ve canavar emperyalizmine, Amerikan emperyalizmine karşı. Fakat bilindiği gibi Amerika'nın bütün askeri, teknik ve ekonomik üstünlüğü Vietnam halkının kararlı mücadelesi karşısında tutunamadı. Amerikan uçakları tarafından boşaltılan bombalara, napalmlara, zehirli gazlara rağmen kuzeyde sosyalizm dev adımlarla gelişirken Güney'de de Ulusal Kurtuluş Cephesi Amerikan emperyalizmini ve onun yerli uşaklarını yenmesini bildi.

Elbette her ülkedeki devrimci hareket somut tarihsel şartlara bağlıdır ve bir ülkedeki mücadele biçimleri diğer bir ülke için geçerli olmayabilir. «Mücadele biçimleri mutlaka tarihsel konum içinde ele alınmalıdır». Ancak diğer ülkelerin deneyimlerinden de mutlaka yararlanılması gerekir.

Vietnam'da devrimci hareket başarıya ulaşmıştır, çünkü,

- İşçi Sınıfı Partisi gerçekleştirdiği işçi - köylü ittifakı temelinde hareketin yönetimini fiilen elinde tutmuş;
- İşçi Sınıfı Partisi işçi - köylü ittifakı temelinde bütün demokrat, ilerici, küçük burjuva güçleri bir Birleşik Cephe etrafında ortak düşmana karşı ortak eyleme sokabilmiş;
- Devrim sürecinin her aşamasında düşman saflarını bölerek tecrit ederken, devrimci güçlerin giderek genişletilmesini sağlamış;
- Birleşik devrim cephesinin genişletilmesi için sekterlik ve dar görüşlülükle mücadele ederken Birleşik Cephe'de Parti'nin yönetici görevini titizlikle savunmuş;
- Vietnam Devrimi ile Dünya Devrimci Hareketi arasında dayanışma kurulmuştur.

En genel anlamıyla Vietnam Devrimi bilimsel sosyalizm temelinde oluşan birleşik örgütlü gücün yenilemeyeceğini gösteren önemli örnektir.

ÇARK BAŞAK • Türkiye İşçi Partisi Merkez Yayın organı • Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına Behice BORAN • Sorumlu yazı işleri müdürü: Nurdan ORPEN • 15 günde bir yayınlanır • Yönetim yeri: TİP Genel Merkezi, Nur'u Ziya Sok. 17/5 Tünel - İSTANBUL Tel: 45 92 01 • Abone: 24 sayı için 35.— TL. Yurtdışı: 70.— TL. • Dizgi - Tertip: Başaran Matbaası — Tel.: 26 43 09 • Baskı: Ufuk Matbaası